

ПОВОД

YEAR 15
ГОДИНА 15

OCTOBER 2024
ОКТОМВРИ 2024

ELECTRONIC VERSION No. 69
ЕЛЕКТРОНСКА ВЕРЗИЈА Бр. 69

ISSN 0812-9401

ПОВОД

Списание за литература, култура, историја
и општествени прашања

Издава Македонското литературно друштво
„Григор Прличев“
Редакција: Душан Ристевски-Македон (Главен и
одговорен уредник), Иван Трпоски, Мена Ристевска
Соработници: Виктор Бивел (Сиднеј), Гордана
Димовска (Мелбурн), Ристо Стефов (Канада),
Фиданка Танаскова, Александар Донски и
Славе Николовски Катин (Македонија)
Технички уредник/Дизајнер: Александар Донски

Адреса: P.O. Box 227 Rockdale NSW 2216 –
Australia
e-mail: povod@macedon.com;
dushan@macedon.com
Македонска Библиотека „Григор Прличев“
5 Belmore Street Arncliffe NSW 2205 – Australia

Издавањето на списанието е помогнато од
Bayside Council - HJB

Насловна страница:
Димче Џајкоски

Забелешка: Мислењето, коментарите и
текстовите објавени на страниците на ова
списание се на потпишаните автори и не
секогаш го одразуваат мислењето на
уредништвото.

СОДРЖИНА

Портрет – Димче Џајкоски	3
Песни за 11 Октомври	9
Нови книги	18
Промоции на книги	24
Од Македонија	30
Од Македонската заедница	37
Историја	52
Здравје	56
Еден поет, една песна	58

POVOD

Periodical for Literature, Culture, History and
Community Affairs

Published by the Macedonian Literary
Association “Grigor Prlichev”
Editorial Board: Dushan Ristevski-Macedon
(Editor in Chief), Ivan Trposki, Mena Ristevska
Contributors: Victor Bivel (Sydney), Gordana
Dimovska (Melbourne), Risto Stefov (Canada),
Fidanka Tanaskova, Aleksandar Donski and
Slave Nikolovski Katin (Macedonia)
Technical editor/Artwork by: Aleksandar Donski

Address: P.O. Box 227 Rockdale NSW 2216 –
Australia
e-mail: povod@macedon.com;
dushan@macedon.com
Macedonian Community Library “Grigor Prlichev”
5 Belmore Street Arncliffe NSW 2205 – Australia

Publication assisted by
Bayside Council - NSW

On the front cover:
Dimce Dzajkoski

Note: The authors are responsible for their
published texts and may not always reflect the
thoughts and opinions of the Editorial Board.

CONTENTS

Portrait – Dimce Dzajkoski	3
Poems for 11 of October	9
New books	18
Book promotions	24
From Macedonia	30
From the Macedonian community	37
History	52
Health	56
One poet, one poem	58

ДИМЧЕ ЦАЈКОСКИ

Димче Цајкоски е роден на 13.11.1958 год. во с. Велестово, Охридско. Живее и работи во Сиднеј од 1979 година. Со пишување поезија се занимава уште од раните школски години.

На општествено-културно поле Димче работи во македонската заедница со самото доселување: членува во Литературното друштво „Григор Прличев“ каде повеќе години завземал функција на заменик претседател, претседател на одборот за организирање Денови на македонската култура во 1991 година, во КУД „Св. Кирил и Методиј“ завземал функција на секретар и претседател како и во Црковната општина за Сиднеј и околицата вршеше функција на секретар и претседател повеќе години. На просветно поле, Димче беше иницијатор за воспоставување часови по македонски јазик во основното и средното училиште во населбата Темпи (Сиднеј) каде повеќе илјади деца го изучуваа македонскиот јазик, историја и култура. Димче исто така е успешен бизнисмен и филантропист. Повеќе години е директор во туристичката агенција Macedon Travel во Сиднеј и секоја година донира во македонските друштва и организации за проекти поврзани со македонската историја, култура, јазикот и литературата.

Со поезија е застапена во зборниците/антологиите: „Видици“ (1984), „Поетски иселенички меридијани“ (1996), „Коти на копнеж и страст“ (2003), Macedonian Poetry in Australia (1996), „Reunion“ (2003). Автор е на збирките поезија: „Времетечение“ (1995); „Времетечение“ (1997).

III МАКЕДОНСКА ГОЛГОТА

1 .

Оваа ноќ – тежина
 Оваа ноќ - камбана
 На илјади цркви
 Свони
 Страдни души
 Го чекаат
 Воскресението Христово
 Затоа што тоа е
 Нашето лице
 Наша визија
 Спас и Мир
 И спокој
 Со Христа и мртвите
 Се враќаат од патот
 На неостварени визији.
 Еј, мој народе
 Денот нов ќе биде
 Ти верувај и гледај
 Далеку! Далеку!

2.

Не сонувај богатства
Животот е еден
Земи го она што го сакаш
И тебе што те сака
Љуби ја неа
Зашто и таа те љуби
Животот е сонце
Ноќта – таа последна
Ќе ги голтне
Сите твои дневни маки
Ноќта – таа е
Единствениот спас
За моето истоштено тело
Кое се распаѓа
Во овие хистерични оази
На порази

3.

Го изгубив сонот
Богатствата ветени
Сега по облаци одам
Што беснеат везден
Над образите
Недоверијата
и пониженијат
Се истураат
Над неверниците
Бреме што оставија
На недоверби и одроди
И по мојот повраток
Еве, принуден сум
По облаците да одам
Зашто го изгубив сонот
И богатствата ветени.

4.

Заморлив е денот
Облаци насекаде
Писка мачнава земја
Се вртом од страв
Пороите што надоаѓаат
Да не ме однесат
Надоаѓаат пороите
Залудно бегам
Кон ридовите
Угорниците

Не гледам спас
За мене
Темно е Темно е се
Мрачен е овој простор
Но ведрина вирее
Во мене во душава
Со која ќе се пролеам
Над мачнава земја

5.
Мачно се раѓа новиот ден
Сонцето чекори ко старец
Гледам по патот прав
Недогледлив пред мене
Паѓам изморен од идеите
Да го најдам крајот на патот
И неznam зошто го правам тоа
Мислите ми се разидуваат
Неznam кого повеќе да слушам
Неznam од кого да се бранам
Од комшии или од душмани

Мачно се раѓа новиот ден
Сонцето чекори ко старец
Камбани на илјада цркви звонат
Македонија кон Голгота се движи
Се ближи Воскресението Македонско
Како она, Христовото.

ЖИВА РАНА

Вековито ја носиме
Непребол е
Но нема веќе да плачам

Гледам како народов
Живее со проклетството
Вековито:
Од дедовината се откажуваме
Од историјата

Ме плаши тоа чувство
Земјава не е за нас
Таа е
За нашите деца

Тлее
Жива рана

2.
Затоа веќе не плачам
Иако болка ме стегла
Пред вистината
Кај се нашите
Песни
Недопеани

Заклетвите
Пред гробовите
На војводите

Не јас не умирам
Од ваа болка
Дури не го видам
Сонцето
Повторно да се крева

Тоа тлее
Во срцето македонско
- Жива рана

3.
Каде ви се Св. Прохор Пчински
Мала Преспа
Пирин
Па Беломорскот Гоце

Непребол
Кај ви е слободна
Македонија
Колкава ви е
Од каде ви е
И до каде е
Доста со тие лаги

Над нас лебди
Духот Александров
На највисоката Република
На Балканот
На Ченто
Во нас
Тлее како
Жива рана

4.
Го слушам лелекот
На коските
Што надоѓаат
Од долиштата
Од рововите
По планините
Го слушам лелекот
Од Шар до Бело море
Од Пирин до Мала Преспа
Неисчезнува
Останат е уште
Од балканските
Тлее
Како жива рана

5.
Вие никого не победивте
Сами се победивте.

Сопствениот пораз
Е ваша победа.
Величете ја!
Лажете се!

Недостизен ви е
Духот македонски

Во нас што тлее
Како жива рана.

ДЕТЕ

1.

Низ виорот на немирот нем
Под небескиот свод
Откинато од мајчини гради
Газеа дете.

Го кинеа јастреби и орли
Го носеа во туѓи гнезда
Покрив некој да му даде.
Колнато од Бога ли беше
Маки тешки што пати,
Мајчиичка нема
Плачот да му го скроти.
Татковото огниште
туѓо му е
Магли крајот роден
го свиле.

2.

Се прибра туѓа жена и му рече:
- Сине.

Мајчичка му стана
За рода своја го прибра...
По години редум
Детето јунак си стана:
Сонот

Во крајот роден го врати
На мајчините гради.
Но јас не припаѓам тука.
Не, јас не сум ни за таму.
Која е мојата земја!
Зарем и таа бегалец стана?
Каква балканска клетва,
Како грутка на гради и падна
И како птица ја снема.
Јазиков овде непознат ми е.
Песнава – Туѓа ми е.

3.

Старица тивко му пријде.
Седни до мене, сине – му рече
Исповедта за мајката да си ја чуеш.
Јас сум твојата стара баба
Што останав тука внучиња да чекам.
Планините наши како јаболко
На делови ги исекоа
Секое парче е жива рана
Што само вашите враќања
Да ја затворат можат.

Иван ТРПОСКИ

ОКТОМВРИСКИ БЕЛЕГ

Еве, пак дојде октомври
закитен со црвено-златен венец
и синџир од народни носии,
со присет на догорен барут,
колерен чекор
и мајчински крик.

Еве, пак дојде октомври
роден во илјададеветстотини
четириесет и четврта,
со крв невина запишан
во страниците на светата историја
и од раката синонимска Чентова.

Еве, пак дојде октомври
за да не прошета низ тажното минато
по партизанските безсмртни патеки:
од бесилиштето кумановско -
до стрелиштето кавадаречко,
од колежот во Штип -
до закопот на Вичо...

Еве, пак дојде октомври
бесмртен - човечки
извојуван – херојски
и очуван - братски!

ПЕСНИ ЗА МАКЕДОНИЈА

Ристо Галевски

МАКЕДОНИЈА ВЕЧНА МИЛА

Македонијо мајчице мила
многу векови робинка си била
душмани ти скршија цврсти крила
и осакатија непокорна сила
да не можеш да бидеш каква што си била
Многу Македонци го пречекорија родниот праг
го напуштија својот дом мил и драг
и заминаа далеку далеку во непознат крај
за да бараат друг божји земен рај
Но секој од нас треба добро да знае
и за ништо повеќе да не се кае
дека за странската проклета пара
си ја забравивме мајка си стара
во празна кука како скочанета врана
и со неизлечива на срце вечна рана
Македонијо мајко ти копнееш во мислите свои
да ги прибереш во себе сите чеда твои
за да бидат заедно во мајчините поли
повеќе срце за нас да не те боли
Македонијо секој сака цела да те виде
исто сонце Александрово в рака да му биде
и во срцата сите Македонци топлина да ги грее
а песната Македонска слободно да се пее

Славица Ристеска

НА МАКЕДОНИЈА

Нè искоренија..
Со земјата нè срамнија..
Историјата ни ја украдоа..
Без идентитет не оставија..

За светот да се чуди..
и да се прашува..
Кои сме?
И од каде сме ?

И како ќе го докажеме,
потеклото и потомството
ни наше прадедовско?

Ој политичари,
Земја што си продадовте..
Во сон очи не ќе склопите..
Злостор на народ што направивте..
Сопственото потекло
си го уништивте!

Клетви од народ
ќе ве гонат,
за сите наши
идни поколенија
што го изгубивте
аманетот ни прадедовски!

Разбуди се не спиј
Ој народе Македонски!

Перо Дамчевски Коцин

КАРПАЛАК

(На прилепските македонски бранители)

Осми август-Света Петка

двееилјади прво лето господово
светол божи ден, чуден кобен ден...
ден, на кого му било судено да биде суден,
ден, кого по утрото го препознаваат
само алчните, предавниците.

Сонцето како да зајде пред време
јанса го нагризуваше-насетуваше...
денот стана ноќ а ноќта ја снема
младите војници заминаа в зори
да го исполнат заветот, аманетот прадедовски
да ја бранат татковината.

Попат како да ги стигна клетва лоша
проклетство, издајство, предавство синдром македонски ...
како, кога за грст валкани сребреници
ни отидоа јабана и Делчев и Сугарев и Турунџев
Горче Петров, Веле Марков, Христо Узунов
низа херои знајни и незнајни...

А, Лопушник, Вејце... а сега, како капак Карпалак.
Карпалак, тежок македонски залак.

Заседа мрачна, арнаути клети
трештат золји и калашникови
оган гори на Карпалак, Македонија пак крвари.
Потоа молк, зла тишина, мирис на барут река крв.

Паднаа мртви херои млади од огнени зрна
завија мајки, татковци и невести млади во црно.
Прилеп градот застапа простум, сите се деца негови...
жал и гнев во него царува, повеќе шепоти отколку зборува
историјата ни се повторува; Сашо, Љубе, Нане, Ердован,
Горан, Пецо, Веби, Бранко, Марко и Дарко
херои се нови во градот под Маркови кули.

(Прва "Прличева награда" Сиднеј-2004)

8 Август 2001 - Карпалак

На денешен ден, пред 12 години, загинаа десет припадници на безвредните
сини на Р.Македонија кај месноста Марков Син, близу Грѓачи. Биле убиени од
албанските терористи со золји и минофалачи. Хероите никогаш не умираат.
Слава и Почит за вас. Вечна ви Слава! Македонија никогаш нема да ве заборава!

Гроздан Јовановски

ДРЕВНА ЗЕМЈО МАКЕДОНСКА

Цветај цветај древна земјо
Македонски народ во тебе,
Дали не се душманите сити
Секој дел од тебе зеде.

Ти си дел од овој свет
Среде балкан ти си цвет,
Пуштај цвет а потоа плод
Да продолжи твојот род.

Грција за името оглавоот ти држи
Србија зад грбот подмукло ни ржи,
Албанци до нас на фотелји седаат
Како мртви муви, Во млеко не гледаат.

Бугари се комшии наши
На исток од нас,
Признаваат наша земја постои
А не нашиот глас.

Секој дел од тебе зема
За поделба место нема,
Ти остана само злато
Ќе се памети твоето минато.

Само напред земјо мила
И рашири твојте крила,
Летај широм и на високо
На душмани рас в око.

Име имаш и биди горда
Јазик убав лично твој,
Македонски народ да се гордее
Знамето наше сонце, нека се вее.

Гордана ДИМОВСКА

НЕЗАВИСНА И ВЕЧНА

Од вишното небо до земјата златна
Се распослале зраци над полиња ширни
Планини, реки, езера мирни.
Те огреа сонце, бескрајно милно
Во прегратка ги збираш чедата силно
Ти земја си чудесна и мила
Како птица со волшебни крила.

Ех колку сакам да слетам во твоето гнездо
Земјо, прекрасна и силна.
Треперам од желба и мислам едно
Да чекориш смело, да бидеш топло гнездо
Во кое ќе се свие секое твое чедо.

Македонци во светот насекаде не има
Пееме песни, редиме зборови силни
Од цветови в пролет плетиме венец
Да ги окитиме паметниците на македонските херои.

И денес еве илјада желби од срце се ројат
Знамиња црвени и жолти се веат
и солзи радосници по лице се леат.
О, земјо чудесна и мила,
прогласи независност, и ете сите слават
но сепак продолжи да се браниш
да се одбраниш од оние кои штета прават,
И оние на кои не им си мила,
од сите оние кои газат на твоето достоинство и чест.

Векови постоење, војсководци, борци славни
ти си створена и имаш сила и денес и утре
да ги чуваш своите чеда, да ги задоиш со
бескрајна љубов
да ја зачуваш својата историја голема како море
да го сочуваш името свето, за кое животи се
дале.

Достоинствени и горди,
Зберете се под ѕвездата која силно светна,
празнувајте сите Македонци во светот
Македонијае земја независна и вечна!

Оливера **ЈОВАНОВСКА**

МОЈА ТАТКОВИНО ГОРДА МАКЕДОНИЈО

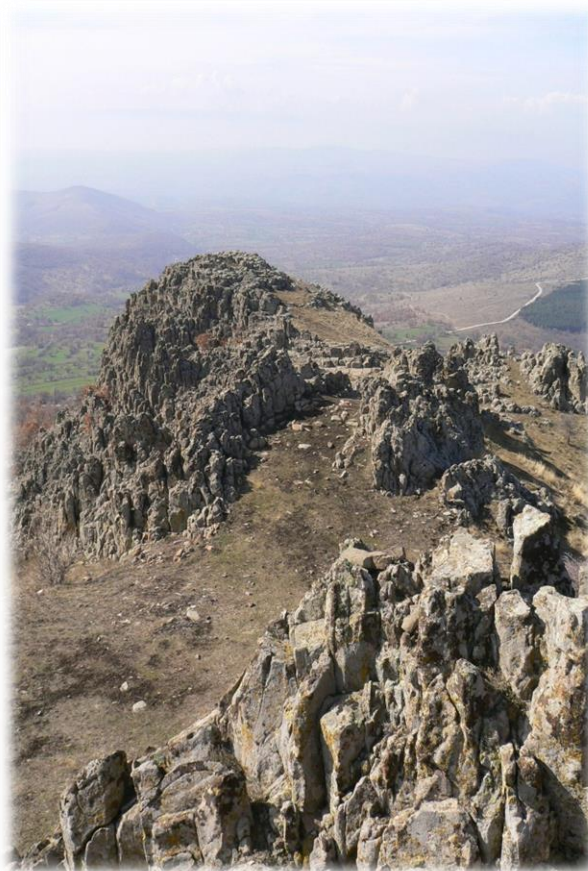
Од твоите високи врвови
до долините ти зелени,
приказни од минатото
раскажуваат твоите падини,
за убавините ти нèброени.

Горда Македонијо, моја татковино
реките пеат, жед гасат,
во жуборот лулка на историјата носат
гордо за традициите зборуваат,
нови генерации со стари адети напојуваат.

Земја си на храбри срца
запишана во библија древна,
мајка на Александар Македонски
горда си со мугрите Кокински,
опеана во молитвите црквени.

Горда Македонијо, моја татковино
твојата слава ќе ја чуваме,
нови патишта на гордост ќе градиме
името ти вечно ќе го славиме,
гордо пред душмани ќе се исправиме.

Македонијо земјо на јунаци
во тебе се моите корени,
ти си гордост на басамаци
на внуци и правнуци Македонски,
на Гоцеви и Кареве потомци.
Мајко моја Македонијо
Балканска убавице,
горда си на твоите чеда
кои од памтивек
ти ја бранат секој педа.

Саво КОСТАДИНОВСКИ

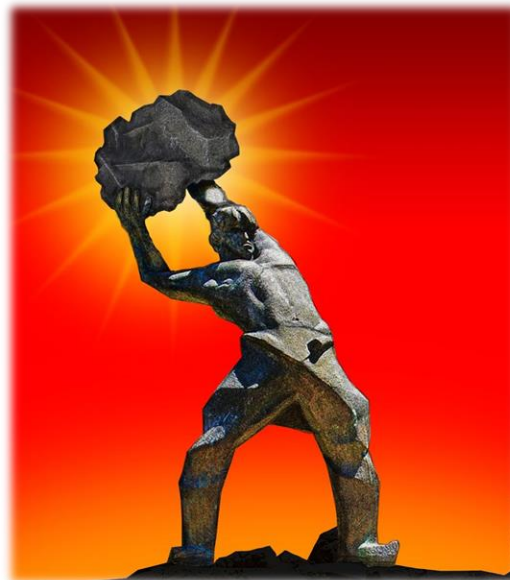
КОГА ПИШУВАМ ПЕСНА ЗА МАКЕДОНИЈА

Кога пишувам песна за Македонија,
мислите длабоко, длабоко ми тонат,
и, чинам, од камбаните крушевски -
илинденски напеви долго ми свонат.

Кога пишувам песна за Македонија,
го гледам Гоцета со лице сакано,
ги гледам Питу, Сандански, Карев,
што создадоа прва Република на
Балканот.

Кога пишувам песна за Македонија,
пред моите очи стои една драга слика:
Прилеп со својот востанички Октомври -
победоносно по Илинден в радост блика.

Кога го гледам манастирот Прохор
Пчински,
ми се разбиструва и ми станува јасно:
ние постоиме затоа што го имавме
и Илинден, и Октомври, и светлиот АСНОМ!

„Свети Прохор Пчински“ (4 јули, 1988 г.)

Христиан Ангел ЈОВАНОВСКИ (14 години)

ГОРДА НИЗ ВЕКОВИТЕ

Со духот твој стоиш вечна низ вековите
Горда исправена и слободна,
Мајко моја, Македонијо земјо благородна
Земјо легендарна.

Бог те создаде во срцето на Балканот
Во тебе се роди,
Александар великанот
Со гордоста ти нè подлегна на Турчинот.

Во Пелагонија златна пченица ти зрее
На Пелистер салвејот пее,
Во Кавадарци грозјето зрело ти тежнее
На Беласица стадото белее.

Затоа си горда и личиш на мома стројна,
Шара те напојува со воздух чист,
Преспa ти дарува јаболки зрели
Бог благослов ти праќа преку многу бројните
Ангели.

Горда биди за навек
Живееш од памтивек,
Татковино, Македонијо моја
Вечно ќе ја бранам гордоста твоја.

КНИГА СО СЕНЗАЦИОНАЛНИ СВЕДОШТВА ЗА ТЕРОРОТ ВРЗ МАКЕДОНЦИТЕ ВО ЕГЕЈСКИОТ ДЕЛ НА МАКЕДОНИЈА

Неодамна во електронски формат е објавена книгата „МЕЃУ ПАРТИЗАНИТЕ НА МАРКОС“ од познатиот српски писател и новинар од еврејско потекло Оскар Давичо.

Оскар Давичо (роден во 1909, а починал во 1989 година) бил голем вљубеник во егејскиот дел на Македонија и во 1947 година во екот на граѓанската војна во Грција, заедно со група странски новинари во рамките на Комисијата на Обединетите нации, го посетил егејскиот дел на Македонија, по што своите доживувања и записи ги објавил во обемна книга од близу 400 страници, која досега не беше објавена во Македонија. Во книгата, освен описите на градовите и селата во егејскиот дел на Македонија и луѓето во нив, објавени се и сензационални сведоштва од граѓанската војна во егејскиот дел на Македонија! Меѓу нив објавено е и досега непознато во нашата јавност интервју со генерал Маркос од 1947 година во кое тој јасно ги признава Македонците како посебна нација! Објавени се интервјуа и со други команданти на ДАГ, кои исто така јасно сведочат за постоењето на Македонците во егејскиот дел на Македонија, а сведочат и за теророт што Македонците го доживувале од сите грчки влади од по Балканските војни, па наваму. Во книгата се интервјуирани и Македонци борци на ДАГ кои јасно се декларираат како Македонци.

Книгата од Оскар Давичо била објавена на српски јазик во 1947 година, но по само неколку месеци, во 1948 година, книгата била забранета во тогашна Југославија поради судирот помеѓу Тито и Сталин и поддршката на генерал Маркос на Сталин.

Неодамна благодарение на македонскиот историчар и писател Александар Донски книгата е пронајдена и од неа за прв пат на македонски јазик е објавен избор од најударните стотина страници. Потоа, по иницијатива на Донски, овие вредни историски податоци се преведени и на англиски јазик со цел по електронски пат да бидат испраќани на странските субјекти. Конечно, имајќи го предвид фактот дека Македонците кои денес живеат во егејскиот дел на Македонија зборуваат македонски, но читаат на грчки, книгата е преведена и на грчки јазик од страна на соработник на Донски од егејскиот дел на Македонија. Според неговите зборови книгата на грчки јазик веќе масовно се споделува среде Македонците таму и за неа имало голем интерес.

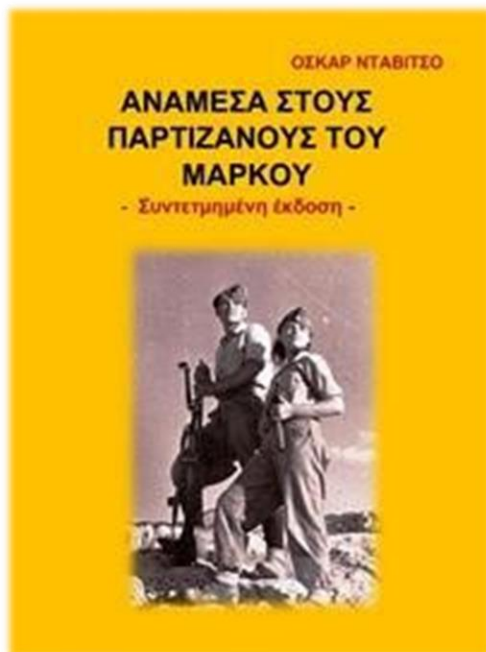
Покровител на објавувањето на оваа книга е Македонското Литературно Друштво „Григор Прличев“ од Сиднеј со претседателот Душан Ристевски, со соработка со Здружението на Македонците од егејскиот дел на Македонија „Мирка Гинова“ од Штип со претседателот Стојан Димков. Спонзори на преводите на книгата се: Трајче Т. Трајкоски од Перт, Александра и Горан Серафимовски од Сиднеј, „Македон преведувачка служба“ од Сиднеј, а еден од спонзорите е познат Македонец од Сиднеј кој излегол од Македонија, но Македонија никогаш не излегла од него.

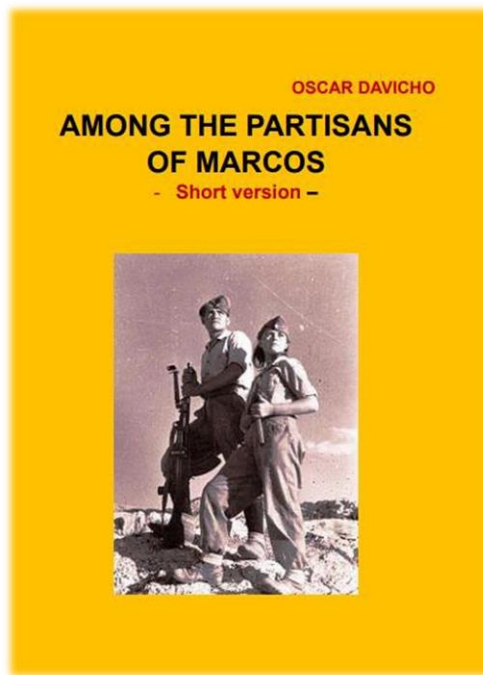
За жал, заради недостиг на средства книгата во своите три верзии засега е објавена само во електронски формат.

Со оваа книга Александар Донски и натаму ја продолжува борбата со странските анти-македонски пропаганди и тоа на нивни терен. Заслужува поклон и авторот на книгата Оскар Давичо, кој јасно напишал дека егејскиот дел на Македонија му е во срцето и чиј живот бил во опасност за време на престојот таму кога грчките монархофашисти му организирале и неуспешен атентат. Со сведоштвата кои ги оставил и денес нанесува голем удар против грчката шовинистичка политика. Ја повикуваме државната и локалните власти да размислат околу оддолжување кон ликот и делото на Оскар Давичо преку именување на некоја улица со неговото име.

На крајот како илустрација за страотните сведоштва за теророт на грчките монархофашисти против Македонците пренесуваме дел од изјавата на припадникот на ДАГ Ламбринас, која ја дал пред присутните новинари, а која е објавена во книгата на Оскар Давичо (цитираме):

„...Деспина и Аницис Кавреки беа мачени со струја за да ја предадат илегалната печатница. Но, тие не ја предадоа и затоа ги убија! А другарот Вирон Хаџи го убија во Ксеномер. Другарката Христина Кјатипи од селото Алино ја силуваа и ја обесија со главата надолу со бајонет забоден во нејзината осквернавена женственост. Ја симнавме мртва од дрвото круша додека роеви црни мушички излегуваа од неа. Десет припаднички на ЕАМ од Агио Пантелејмон беа силувани и тепани со стапови, а потоа беа врзани со каиши за стругарата како во Средниот век. А Деспотос, млад работник во истата стругара, жив го исекоа долж неговото тело со двојна пила како што се сечат талпите. А неговата бремена жена ја пресекоа на три дела од главата до стомакот...“

Постојат и други вакви страотни сведоштва за теророт врз Македонците, кои никого нема да го остават рамнодушен и со кои треба да биде запозната и меѓународната јавност. Наведуваме и изјава од интервјуто со генерал Маркос објавено во книгата од Оскар Давичо (цитираме):

„За краткото време на власта на ЕАМ од септември до декември 1944 година Слатомакедонците имаа можност да се уверат дека нивните надежи не беа залудни. Тие тогаш рамноправно, заедно со грчкиот народ, уживаа во плодовите на слободата. Тие слободно зборуваа на својот јазик, печатеа свои весници, отвораа училишта во кои се предаваше нивната историја...“

Трите верзии од книгата веќе се поставени на интернет на слободно симнување и тоа на веб-страната на Виктор Бивел од Австралија, која е најбогатата веб-страна со книги за македонската историја. Книгите можат да се симнат до следните линкови:

<https://www.pollitecon.com/Assets/Ebooks/Among-the-Partisans-of-Marcos.pdf>

<https://www.pollitecon.com/Assets/Ebooks/Megju-Partizanite-na-Markos.pdf>

<https://www.pollitecon.com/Assets/Ebooks/Among-the-Partisans-of-Marcos-Greek-Version.pdf>

WHO ARE THE MODERN GREEKS

Dear Macedonians, one way to defend ourselves from the Greek onslaught and gain back our identity and dignity is to fight back to the level to which the Greeks have reduced us; that is to attack their identity as they have attacked ours. We need prove nothing to them except to expose them as the artificial identity they truly are and to uncover their design to wipe us out in order to usurp our Macedonian heritage.

There are some who say the 1903 Macedonian Ilinden Uprising was one of the greatest Rebellions Europe has witnessed since the French Revolution (G. Nurigiani, "Macedonia Yesterday and Today") yet there are others who adamantly claim that Macedonians don't exist.

If we are to take these people seriously we not only need to examine their claims but we need to understand their motives for making such claims.

Modern Greeks, who in 1912, 1913 acquired Macedonian territories by conquest and imperial means, claim not only that Macedonians don't exist but that Macedonia is Greek for historic reasons.

For modern Greeks to make such claims they will need to provide evidence to (1) prove that Macedonia does not belong to the people that were living on it before Greece annexed it in 1913 and (2) prove that the modern Greeks are indeed the rightful heirs of Macedonian lands.

The purpose of this book is to examine the legitimacy of the Modern Greek claim that "Macedonia is Greek". To do that we will need to examine (1) who are the modern Greeks and (2) why is their claim, as they put it, "the only valid claim?"

When Greeks say that "Macedonia is Greek" do they mean all of geographic and historic Macedonia or just the part that was annexed by Greece in 1913?

If they mean only the part of Macedonia that was annexed by Greece then we need to examine how Greece acquired it. There is plenty of historic evidence to highlight how Greece acquired Macedonian territories between Macedonia's invasion in 1912 and the conclusion of the 1913 Treaty of Bucharest. Evidence shows that the Macedonian lands acquired by Greece were acquired by war and arbitrary means which has nothing to do with historic claims.

If however all of geographic and historic Macedonia is claimed to be Greek then Modern Greeks will have to show additional proof as to (1) why they did not register their claims during the signing of the 1913 Treaty of Bucharest and (2) why they willingly allowed Serbia and Bulgaria to take 49% of Macedonian territories.

The reality is that there were no definite plans on how to divide Macedonia since Macedonia never belonged to Greece, Serbia or Bulgaria. There were no national dividing lines to speak of other than the Patriarchist or Exarchist affiliated villages which existed all over Macedonia. So after the first Balkan War ended in 1912 arbitrary borders were set up more or less where the invading foreign armies stopped their advance.

Serbia was looking to gain access to the Adriatic Sea but Austria-Hungary and Italy prevented that by proposing the creation of Albania.

This loss of territory on the Serbian side led to renewed conflict in the region sparking the second Balkan War involving Greece, Serbia, Bulgaria and Romania.

As a result of this, the original borders proposed after the first Balkan War were shifted and Macedonia was once again arbitrarily partitioned.

According to military historian Dr. Vanche Stojchev, author of the book "Military History of Macedonia", while the Treaty of Bucharest was being drafted in 1913 the occupying armies were still fighting in Macedonia. Every time one side took a hill or a ridge from the others its military commander telegraphed his counterpart in Bucharest who in turn asked the commission to modify the maps to include the new gains.

Professor Dr. Vanche Stojchev uncovered various inconsistencies and anomalies in the 1913 Treaty of Bucharest which would be of interest and importance to the Macedonian people. For example not many people know that the 1913 Treaty of Bucharest was not ratified by Austro-Hungary. Austro-Hungary was the first Great Power in the Balkans. After the signing of the treaty both Russia and Austro-Hungary called for further revisions which were basically ignored. Russia only accepted the treaty because it was pressured by the other Great Powers, which in reality means the treaty may not even be valid.

"The reason why Macedonian institutions are not yet affirming the idea that Macedonian roots extend from the ancient times to today is because everything that was taught in Macedonia up to now (1991) had to be politically correct. We were taught a politicized history which catered less to reality and more to political aspects on how history should be viewed," says Professor Dr. Vanche Stojchev.

However, before Modern Greeks can answer questions like "Why is Macedonia Greek?" they will need to answer the ultimate question and that is "What makes their claim legitimate?" On what basis can Modern Greeks say that Macedonia belongs to them instead of to the people who were already living there before Greece annexed it? Here Modern Greeks will need to prove their inheritance rights above and beyond those of the indigenous people already living in Macedonia. But in order to have such legitimate rights, that is above the rights of the indigenous people, Modern Greeks will have to show that they possess a continuous Greek lineage that extends beyond that of the indigenous people living in Macedonia.

To prove that this "continuous" Greek lineage exists, we will need to examine historic evidence prior to and leading up to the creation of the Modern Greek state. In other words we need to know more about the Modern Greeks and their existence before the Greek state was created in 1829.

Modern Greeks have already registered their claims about Macedonia and the Macedonians. Their claims can basically be summarized as follows;

1. According to official Greece; Macedonians do not exist.
2. According to official Greece; Macedonia, particularly the Republic of Macedonia, is occupied by Slavs who came to Macedonia during the 6th century AD.
3. According to official Greece; the Modern Macedonian ethnicity is a modern creation, created by Tito.
4. Although they have not specified which part(s) of Macedonia, according to official Greece; Macedonia is Greek and has always been Greek.

If we analyze these claims then, based on Greek logic alone, we can conclude that the people living in Macedonia are Slavs who came to Macedonia during the 6th century AD. So in effect the Modern Macedonians, or "Slavs" as the Greeks like to call them, according to Greek claims, have been living on Macedonian lands for say 1,500 years?

Now based on the above, Modern Greeks will have to show that they have legitimate claims to Macedonian lands that extend more than 1,500 years. That means that Modern Greeks will have to prove that their ancestors owned Macedonian lands prior to the 6th century AD. Naturally if they want to be taken seriously, modern Greeks will need to prove that they are the rightful heirs of those lands. I will be more than willing to accept continuity of the nation's culture,

traditions and language. In other words, did the Greeks of the 19th century prior to the creation of the Modern Greek state share a similar culture, similar traditions and a similar language with the Greeks of 1,500 years ago?

Let us begin by looking at the culture, tradition and language of the Modern Greeks of the 19th century.

Sir Charles Eliot in his book "Turkey in Europe" on page 267 says: "It would be amazing if the people who are now called Greeks are of the physical types as what are styled Ancient Greeks, which generally means the inhabitants of Athens and Sparta. The Greeks have spread around the Aegean and Black Seas, and come into contact with the inhabitants of the littoral. The Macedonian Empire must have had a large non-Hellenic substratum. Constantinople and all Continental Greece were for centuries ruled by Romans, and during many subsequent centuries invaded and colonized by Slavs. The Crusades and Latin conquests brought a large influx of western Europeans, commonly called Franks; and in later times, extensive Albanian settlements were made in Greek districts. Clearly the Modern Greek must be of very mixed blood."

Again Sir Charles Eliot in his book "Turkey in Europe" on page 299 says: "It must be confessed that, though the Greeks showed more energy than any other Christian race, those who now remain in Turkey (except the islanders) are not remarkable for physical vigour or military capacity. This, is no doubt, partly due to the fact that the people who revolted against Mahmud were largely Hellenized Vlachs and Albanians, who, under the modern system would, not be regarded as Greeks. Nowadays the robust agricultural population is rarely Hellenic in its sympathies, for, as already mentioned, there are comparatively few parts where it is really Greek."

So, what is Sir Charles Eliot trying to tell us about the Modern Greek towards the creation of the Modern Greek state? For starters he is telling us that the so-called "Greek" of the 19th century had very few to none of the traits of the ancient Greeks from 1,500 years ago. He is also telling us that the 19th century so-called Greeks were not really Greeks at all but Hellenized Albanians and Vlachs. In other words, they were Albanians and Vlachs made to feel like they were Greeks.

Lucy M. J. Garnett in her book "Greece of the Hellenes" published in 1914 on page 31 says: "The height standard for the Greek army is nominally 5 feet 1 inch the average Hellene by no means being a tall man. Nor is this standard rigidly adhered to, for a recruit is not rejected on the score of height, if certified physically fit in other respects. Some of the hardest soldiers are recruits among the Albanians and pastoral Koutso-Vlachs of Thessaly who form an important contingent."

Lucy M. J. Garnett in her book "Greece of the Hellenes" published in 1914 on page 33 speaking about the dress of the Greek Royal Guard says: "His feet are shod with Albanian red leather shoes the upturned, pointed toes of which are finished with woolen turfs."

Lucy M. J. Garnett in her book "Greece of the Hellenes" published in 1914 on page 33 and 34 also says: "All Greek soldiers are required to be able to read and write, and if a conscript on joining has not already acquired those rudiments of education, he is put to school. Notwithstanding the educational efforts of the Government as many as 30 percent proved fifteen years ago or so to be completely illiterate, which not more than 25 percent had advanced beyond the 'three R's'. This may be partly accounted for by the fact that these conscripts include both Albanians from the settlements in Attica and other parts of the Kingdom and pastoral Koutso-Vlachs, all of whom habitually speak their own dialects, and learn Greek only as a foreign tongue."

So what is Lucy M. J. Garnett telling us about the Greeks of the 19th century?

Here again Lucy M. J. Garnett is giving us evidence that the so-called Greeks of the 19th century were not really Greeks but Albanians and Vlachs. In other words, the immediate ancestors of today's Greeks were not really Greeks at all!

My aim in this book is to show that Modern Greeks are not only NOT entitled to the Macedonian heritage, but they should not even be entitled to be called Greeks. Underneath the highly polished "Modern Greek veneer" hides an artificially created nation constructed from the bones and ashes of the Macedonian, Albanian, Vlach and Turkish cultures that once flourished on those lands. You can find the book at this link:

<https://www.pollitecon.com/html/ebooks/risto-stefov/Who-are-the-Modern-Greeks.pdf>

Трајче ДИМКОВ

(поранешен пратеник во Собранието на Република Македонија од редовите на ВМРО ДПМНЕ во два мандата).

КНИГАТА ОД ОСКАР ДАВИЧО „МЕЃУ ПАРТИЗАНИТЕ НА МАРКОС“ ПОДГОТВЕНА ОД АЛЕКСАНДАР ДОНСКИ ПРОМОВИРАНА ВО ТЕЛЕВИЗИСКИ ПРЕНОС ВО ЖИВО

На Денот на македонската државност 8 септември во Штип беше одржана традиционалната свеченост организирана од Здружението на Македонците од егејскиот дел на Македонија, на која присуствуваа пратениците Драган Ковачки и Душко Иванов од ВМРО ДПМНЕ и други гости. Целата манифестација беше пренесувана во живо од регионалната М-нет од Штип, која има гледнаост од повеќе десетици илјади граѓани на РМ, а може да се следи и преку социјалните мрежи. За време на средбата се промовира најновото дело на Александар Донски, најжестокиот борец против големобугарската и големогрчката пропаганда во Македонија.

Ви споделувме САМО ДЕЛ од текстот на книгата која го промовираше г-ѓа Теа Барбашка:

"Почитувани, ја користиме оваа прилика за да ве информираме дека неодамна во електронски формат е објавена книгата „МЕЃУ ПАРТИЗАНИТЕ НА МАРКОС“ од познатиот српски писател и новинар од еврејско потекло Оскар Давичо.

Оскар Давичо (роден во 1909, а починал во 1989 година) бил голем вљубеник во егејскиот дел на Македонија и во 1947 година во екот на граѓанската војна во Грција, заедно со група странски новинари во рамките на Комисијата на Обединетите нации, го посетил егејскиот дел на Македонија, по што своите доживувања и записи ги објавил во обемна книга од близу 400 страници, која досега не беше објавена во Македонија. Во книгата, освен описите на градовите и селата во егејскиот дел на Македонија и луѓето во нив, објавени се и сензационални сведоштва од граѓанската војна во егејскиот дел на Македонија! Меѓу нив објавено е и досега непознато во нашата јавност интервју со генерал Маркос од 1947 година во кое тој јасно ги признава Македонците како посебна нација! Објавени се интервјуа и со други команданти на ДАГ, кои исто така јасно сведочат за постоењето на Македонците во егејскиот дел на Македонија, а сведочат и за теророт што Македонците го доживувале од сите грчки влади од по Балканските војни, па наваму. Во книгата се интервјуирани и Македонци борци на ДАГ кои јасно се декларираат како Македонци.

Книгата од Оскар Давичо била објавена на српски јазик во 1947 година, но по само неколку месеци, во 1948 година, книгата била забранета во тогашна

Југославија поради судирот помеѓу Тито и Сталин и поддршката на генерал Маркос на Сталин.

Неодмана благодарение на нашиот историчар и писател Александар Донски книгата е пронајдена и од неа за прв пат на македонски јазик е објавен избор од најударните стотина страници. Потоа, по иницијатива на Донски, овие вредни историски податоци се преведени и на англиски јазик со цел по електронски пат да бидат испраќани на странските субјекти. Конечно, имајќи го предвид фактот дека Македонците кои денес живеат во егејскиот дел на Македонија зборуваат македонски, но читаат на грчки, книгата е преведена и на грчки јазик од страна на соработник на Донски од Солун. Според неговите зборови книгата на грчки јазик веќе масовно се споделува среде Македонците таму и за неа имало голем интерес. Покровител на објавувањето на оваа книга е Македонското Литературно Друштво „Григор Прличев“ од Сиднеј со претседателот Душан Ристевски, со соработка со Здружението на Македонците од егејскиот дел на Македонија „Мирка Гинова“ од Штип со претседателот Стојан Димков. Спонзори на преводите на книгата се: Трајче Т. Трајкоски од Перт (Австралија), Александра и Горан Серафимовски од Австралија и Македон преведувачи и издавачи од Сиднеј, исто така од Австралија. Главен спонзор на книгата е уште еден Македонец од Австралија кој вели дека тој излегол од Македонија, но Македонија никогаш не излегла од него. (...)

Милчо ЈОВАНОВСКИ

ВО „ПРЛИЧЕВАТА ОДАЈА“ ВО ОХРИД ПРОМОВИРАНА СТИХОЗБИРКАТА „СЕКОЈДНЕВЕН ОРЕОЛ“ ОД ОЛИВЕРА ЈОВАНОВСКА

На 8 август, во НУ Библиотека „Григор Прличев“ во Охрид беше промовирано најновото поетско дело на Оливера Јовановска „Секојдневниот ореол“ во издание на Македонското литературно друштво „Григор Прличев“ од Австралија..

Оливера Јовановска е родена на 21 јули 1970 година во Битола, Македонија. Таа е македонска и австралиска поетеса која во далечната 1986 година се пресели да живее во Австралија. Таму се здобива со диплома за администрација и бизнис менаџмент, кој се главен фактор за нејзино успешно менаџирање бизнис за здрава храна. Моментално поголем дел од времето го минува во Македонија.

Промотор на нејзината најнова стихозбирка беше професор д-р Виолета Ачкоска. Таа во своето обраќање пред присутните меѓу другото рече: - Ова збирка е глас на совеста за подобар и почовечки свет, поезија за одболедувани рани на откорнатите, бунт против несовершеностите на човекот и светот во кој живее и начин на нејзина борба против сето она што го скрнави лицето на татковината и што го турка човекот на дното од ниски страсти – алчноста, зависта, злобата. Низ стиховите се прелева жедта за еден висок божествен ореол со исчистени човечки души – во самиот човек, во семејниот круг и во татковината, но и подготвеност до последниот атом да се бори за вистинските вредности: чесност, љубов, патриотизам.

Авторката Јовановска зад себе ги има делата: „Неостварена љубов“ (2020), „Магични љубовни зборови“ (2021), „Одмрзнати чувства“ (2022) „Слушни го срцето“ (2023), „Време безвремено“ (2023), „Секојдневниот ореол“ (2024), „Примабалерина“ (2024), Хаику поезија „Бисерно клопче“ (2024), збирката раскази „Талкање низ соништата“ (2024), како и збирката раскази за деца „Чувај го детето во себе“ (2024). Јовановска е автор и на романот „Лавиринт на Вистината“ (2021), кој е издаден на англиски, албански и руски јазик. Застапена е со поезија и проза во повеќе зборници и антологии во Македонија.

Член е на МЛД „Григор Прличев“ од Сиднеј и на МЛД „Кочо Рацин“ од Мелбурн, исто така е член и на фондацијата „Такец“ од Битола.

Оливера Јовановска повеќепати е наградувана за поезија и проза во Австралија и Македонија. Некои од нејзините песни се изведувани од познати македонски интерпретатори, така што нејзините стихови се слушнати и на неколку фестивали.

Стихови читаа Софија Милеска и Христиан Јовановски.

Фиданка ТАНАСКОВА

Промоција на „Аманети за битолчани“

АМАНЕТИ ЗА БИТОЛЧАНИ – АПЛАУЗИ ОД ВЕЛЕШАНИ

Во Велес беше промовирана збирката „Аманети за битолчани“ од авторките Оливера Јовановска и Вера М. Самарјанин.

Впечатлив културен настан во Велес – градот на големиот поет Кочо Рацин, беше промоцијата на збирката „Аманети за битолчани“ од двете авторки – Оливера Јовановска и Вера М. Самарјанин. Но, интересен е фактот, дека и двете писателки се од Битола и имаат долга соработка, меѓутоа, првата лична средба ја имаа две недели пред промотивниот чин. Имено, Оливера долги години живееше во Австралија и е мост на литературно поетско поле меѓу Македонија и Австралија па релациите ѝ се чести, а Вера, сега живее во „најмакедонскиот,, град во Канада - Торонто.

Иницијативата за оваа коавторска збирка е на Вера М. Самарјанин која има објавено повеќе од 170 самостојни книги. Во многуте поетски конкурси што ги организира писателката Вера, на нив Оливера често учествува, и квалитетот на делата беше препознаен, беше согледан од Вера. Во своите дела поетесата Јовановска често употребува стари интересни и потзаборавени зборови, македонски адети, архаизми што се користеа во битолското поднебје но, на жалост, се почесто ги јаде забот на времето. За да се зачува дел од тие зборови, да се потсетат битолчани, а со тоа и сите што ќе можат да ја прочитаат оваа збирка, Вера предложи да никне ваквото дело, исклучиво каде што ќе се употребуваат баш таквите зборови од дамнина.

Рецезентот проф. д-р Борис Атанас Ангелков, во својот осврт рече, дека двете авторки имаат употребено околу четиристотини архаизми кои се вратени од заборава. Впрочем, проф. Борис со восхит зборуваше за ова дело кое ќе сведочи низ вековите за Македонштината, нагласувајќи дека авторките преку толковници ги појаснуваат старите зборови (древно македонски, туѓизми, заемки, балканизми, турцизми, зборови и изрази), содржани во овој дијалект, потпомагајќи се со повеќе двојазични речници - Македонско-француски, Македонско-влашки, Македонско-турски, Македонско-српски, Македонско-албански, Македонско-грчки и други. Изработката на толковниците можат да бидат и од друга корист, да послужат како јазичен материјал за изучување на народната лексика на македонскиот јазик, бидејќи постојат голем број на синоними. Два зборови со исто значење и обратно, исти зборови а со двојно или повеќе значање објаснување, кои се делумно застапени и во овие толковници, без да им се менува нивното етимолошко поимање.

Книгата промоторот ја препорачува да биде и лектира во основните училишта, а потоа топло ја препорачува и на читателите од секоја возраст. Целта

е преку ова дело, читателите да можат да се запознаат или да се потсетат на забравените зборови кои современиот јазик ги претопи. Пежоративниот стил на пишување на оваа тема ќе си ја одигра успешно зацртаната цел на авторките, за што треба ние читателите да им бидеме благодарни. Беа пофалните зборови на промоторот Ангелков, со кој им се заблагодари на авторките што нему му ја доделија честа да биде рецезент на вакво деликатно и врвно поетско дело.

Стихови од двете авторки на промотивниот убав чин на кој, За аманетот на Битолчани - одекнаа аплаузи од Велешани, прочита Христиан Јовановски.

БЛАЖЕ МИНЕВСКИ ЗА РОМАНОТ „АКО СЕ РОДАТ НЕКАКВИ ЧУВСТВА“ ЈА ОСВОИ ГОДИШНАТА НАГРАДА НА ДПМ ЗА НАЈДОБРА ПРОЗНА КНИГА

Друштвото на писатели на Македонија ги објави добитниците на годишните награди за најдобри изданија во 5 категории, објавени минатата година . Блаже Миневски за романот „Ако се родат некакви чувства“, ја понесе наградата „Стале Попов“, за најдобра прозна книга. Беа соопштени и имињата на авторите кои се наградени за најдобра поетска , книга за деца и млади, и за есеистика или критика. Наградата „Мост“, за најдобра книга на некој од јазиците на етничките заедници во Македонија, не е доделена зашто според претседателот на ДПМ, стигнале недоволен број книги, за да влезат во конкуренцијата.

Писателот Блаже Миневски за романот „ Ако се родат некакви чувства“, во издание на „ Матица“, ја освои наградата „Стале Попов“ за најдобра прозна книга, објавена минатата година. По освоеното „Рациново признание“ , „Стале Попов“, е втора по ред награда на Миневски за овој роман. Зад одлуката стои тричлено жири, со кое што претседаваше писателката Гордана Јовиќ- Стојковска.

Наградата „Ацо Шопов“ за најдобра збирка поезија во 2023 ја доби Зоран Анчевски, за стихозбирката „Коњски житија“ издание на „Арс Ламина“.

Во образложението на жирито , со кое претседаваше Елена Пренцова, стои дека книгата се истакнала како уникатно и неповторливо дело во современата македонска книжевност. Наградата „ Ванчо Николески“, за најдобра книга за деца и млади, оди во рацете на Билјана Црвенковска, за книгата-пиеса „Земја на забораените приказни“, објавена од „Чудна шума“.

Според жирито, со кое претседаваше Сузана Мицева, се работи за возбудлива приказна што комуницира со децата, покажувајќи им свет на авантури, далеку од градската врева и технологија. А, наградата „Димитар Митрев“, за најдобра книга со критики или есеи, ја делат Лидија Капушевска- Дракулевска и Влада Урошевиќ, за објавата „Птици во аквариум: надреализам , 1924- 2024 – издание на „Полица“. Според жирито, со кое претседаваше Иван Додовски , согласно концептот, книгата придонесува во толкувањето на нашата поезија како дел од книжевната авангарда во светот.

Наградата „Мост“, за најдобра книга, напишана на некој од јазиците на етничките заедници во Македонија, не е доделена , зашто според пропозициите требало да пристигнат најмалку три предлози, а добиле само два издржани.

Согласно новиот Правилник и Деловник на ДПМ, за доделување на годишните награди, Управниот одбор немал увид кои се членовите на жири-комисиите. А седум меѓу нив, поради обврски и летниот одмор ги откажале функциите и биле заменети со нови, кажа претседателот на Друштвото.

Наградите на добитниците ќе им бидат врачени на свеченост во среда навечер, во ДПМ.

БЛАЖЕ МИНЕВСКИ
**АКО СЕ РОДАТ
НЕКАКВИ
ЧУВСТВА**

*Фасцинантен роман за љубовта на Гоце Делчев и Јанка Каневче
напишан со вонсериски усей за динамика, брилијантна
нарајивна лесноста и раскошна лексика*

ИЗЛЕЗЕ ОД ПЕЧАТ КНИГАТА „ИЗБРАНИ ПЕСНИ“ НА АНГЛИСКИ ЈАЗИК ОД СЛАВЕ ЃОРЃО ДИМОСКИ

Преземено од *Ohridnews*

Деновиве од печат излезе книгата „Избрани песни“ на англиски јазик од Славе Ѓорѓо Димоски во издание на Општина Охрид. Книгата содржи 100 песни објавени паралелно на македонски и на англиски јазик, а изборот и препевот го направи Даниела Спироска.

Славе Ѓорѓо Димоски е жив класик на современата македонска поезија и е еден од малкуте денешни врвови на македонската поетска картографија, еден вид максимална поетска константа, уште од своето јавување во македонската поезија, во 1979 година, пишува во есејот објавен во книгата Венко Андоновски.

Веќе четири децении е незамисливо да се состави антологија на македонската поезија без неговото име, како што е тоа невозможно и без имињата на неговите славни претходници: Анте Поповски, Радован Павловски, Петре М. Андреевски или Михаил Ренџов. Тој е своја и сосема јасно светла, топла ѕвезда во сосвездието на македонската поезија, сосвездие кое големиот поет Анте Поповски често знаеше да го именува како Менделеев елемент македониум, духовен елемент (производ не неговата поетска фикција) кој според него ја дефинира суштината на македонското битие..., потенцира.

За една поезија обично се вели дека е голема, и со тоа, по творештвото на Блаже Конески се согласни речиси сите, ако е едноставна, посочува Андоновски.

Се чини дека „инфантилизацијата“ на јазикот, силно изразена кај Димоски, е едно од можните решенија за едноставна песна. Поетот говори големи нешта со лесни, едноставни зборови. Зборови на примордијалната, првобитна, детска свежина на перципирање на светот, додава Андоновски.

Оваа е четврта книга на Славе Ѓорѓо Димоски на англиски јазик, а уште осумнаесет му се преведени на повеќе јазици (српски, словенечки, полски, азерски, монголски, руски, бугарски и др.)

Виолета АЛАРОВА

ИМА ЕДЕН ГОЛЕМ ДЕН – ИЛИНДЕН

КОГА НЕБОТО СЕ ОТВОРА
 КОГА МАКЕДОНИЈА СЛАВИ...
 СЕ ПОКЛОНУВАМ НА ОВАА ЗЕМЈА
 ТАА МИРИСА И НА КРВ И НА ЛЌУБОВ
 ДИВИ НАРЦИСУ ЈА МИЛУВААТ
 ДОДЕКА ГЛЕДАШ КАКО ГАСНЕ СОНЦЕТО
 И ТВОЈОТ ЖИВОТ Е ЛЕГЕНДА
 И КАРЕВ И ПИТУ И ЈАНЕ САНДАНСКИ
 СЕ ВЛЕВААТ ВО ТВОИТЕ ВЕНИ
 И ОДНОВО ЖИВЕАТ
 ТВОИТЕ ДЕДОВЦИ ИЛИНДЕНЦИ
 ВИШНЕАТ НИЗ МАКЕДОНИЈА
 ТВОИТЕ ОЧИ ПОЛНИ СО ПОЧИТ И СОЛЗИ
 ТРЕПЕРАТ НИЗ ТУГИТЕ НЕБА

А НИЕ ИМАМЕ МИСИЈА
 ДА ГО ЗАРОБИМЕ СОНЦЕТО ЗА МИГ
 И ДА ГО ДАРИМЕ НА ВЕЧНОСТА..
 И ГОЦЕ, АЛЕКСАНДАР, КИРИЛ
 И ИЛЈАДНИЦИ ХЕРОИ НА СЕКОЕ ВРЕМЕ
 КАЧЕНИ ВО КОЧИЈАТА НА СВЕТИ ИЛИЈА
 ТРОПОТАТ НИЗ НЕБОТО
 И НИ ЈА ДАВААТ МИНЛИВОСТА
 ЗА ДА СЕ РОДИ ВЕЧНОСТА.
 ЗАТОА НА СВЕТИ ИЛИЈА
 ПОДИГНЕТЕ ГИ РАЦЕТЕ
 И ДОПРЕТЕ ГО СОНЦЕТО
 МАКЕДОНИЈА Е ВО НЕГО
 А ТИ СИ СОНЧЕВ ЗРАК
 КАДЕ И ДА СИ
 ПОМНИ
 БЛЕШТИ
 СЕЌАВАЈ СЕ
 ЈАС СУМ ДО ТЕБЕ ИЛИНДЕНУ
 МАКЕДОНСКИ!

Биби ЧЕЛИК

АМАНЕТ ИЛИНДЕНСКИ (За Питу Гули и неговата чета)

Ала се црна распосла
врз сончев алем камен - Македонија.
Со бесрамие безделничеа
азно и арач во крв земаа.
Прангии тешки, претешки
чекори тивки, бавни, болни.
Грутка во душа македонска,
непресушна жед за слобода.
Роди мајка чеда миросани,
со пелин млеко од неправди задои.
Болно им прошепоти: доста е,
и кротко по патот кон слобода потурна.
Житар, лето господово '903-то
народ се кроце, кроце исправи
пред револвер и кама се заклина
слобода или смрт за Македонија.
Крвава утроба македонска
роди прва Република на Балканот.
И, чу цел свет за неправдите, зулумите,
за најголемата љубов, љубовта кон Македонија.
Бивак околу цело Крушево,
абера да се предадат примија.
Хероите македонски избраа
по нашински да одговорат.
И, кога друшката на Питу го праша:
"На кого нè оставаш домаќине"?
Со цела љубов и верба кон татковината
одговори:
"На Македонија!"
На бел ат тој дуздисан
алово знаме развеа
Комити тој си поведе
Крушево и Македонија да си одбрани.
Горе, на Мечкин камен
реки македонска крв течеа.
Војводата последна заповед даде:
"Наполни пушки, нишани, огин..."
Наредба од Бахтијар паша падна:
"Почесна стрелба за хероите!"
Аманет за нас остана:
МАКЕДОНИЈА!!!

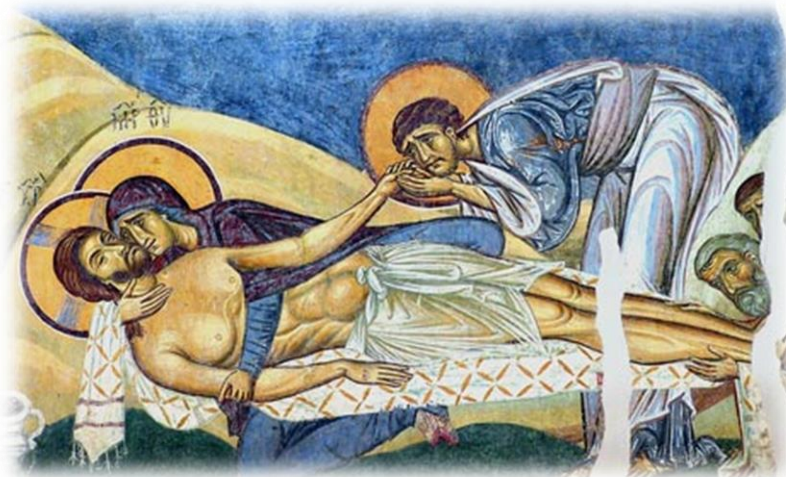
Фиданка ТАНАСКОВА

Непроценливи богатства на библиска Македонија

МАКЕДОНСКО КУЛТУРНО НАСЛЕДСТВО – ВО СВЕТСКАТА РИЗНИЦА

Библиска Македонија распослана на Балканот, и не случајно наречена – земјата на сонцето, ја краси непроценливо милениумско културно богатство, а дел од него е впишано и опишано и во светските ризници и науки, како значајно културно наследство. Ја красат Македонија многуте природни убавини, прекрасни духовни светилишта, села и градови, раскошните планини и полиња, ја красат езера, кои се меѓу најстарите во Европа, а илјадниците археолошки предмети од векутума се непорекливиот сведок за многувечноста македонска.

ПРЕСТОЛНИНАТА НА МАКЕДОНИЈА СКОПЈЕ - Роднокрајната разгледница на овие страници, ќе ја почнеме од престолнината на Македонија, од главниот град Скопје, кој има околу петстотини илјади жители. Над него, на планината Водно, далечните претци ја подигнале црквата „Свети Пантелејмон“, изградена во форма на крст, со пет куполи и тоа е прекрасно архитектонско здание. Овој духовен храм е своевиден завет на побожноста на Македонците, изграден и фрескоживописан во далечната 1164-та година, значи пред околу илјада години.

Како реткост и во светски книги е запишано, дека насликаната композиција во „Свети Пантелејмон“ – Оплакувањето на Христа, се разликува од сите други, бидејќи на неа, ангелите за прв пат оплакуваат. Земјотрес од 1555 година ги урнал горните делови на храмот како и главната купола, па обновени биле дури во доцното средновековие. Меѓутоа, раритетни се и резбаните

царски двери, за кои се вели, дека биле донесени од Охрид кон средината на 16-тиот век.

ЗЛАТНИТЕ МАСКИ ОД ТРЕБЕНИШТА, ОХРИДСКО - Во дел од светските открија се водат и златните маски од Требеништа охридско, чудесни оставнини од претците на овие простори уште пред многу-многу векови. Дел од златните маски и други златни украсни плочки, ленти, нараквици, птици и розети биле крадени и однесени од нашава земја. Некои се наоѓаат во Софија и Белград, а само една од златните маски е во Македонија. И овие исклучително значајни археолошки предмети вброени меѓу највредните, се откриени во познатата некропола во близина на охридските села Требениште и Волино. Потекнуваат од железното време, односно 1200 години од новата ера. Златните маски на некој начин го претставуваат животот и креативноста покрај Охридското езеро од шестиот па до четвртиот век п.н.е.

ВИНИЧКОТО КАЛЕ - Во источниот дел од Македонија се наоѓала доцноантичката населба Виничко Кале со поглед на реката Брегалница. Според пронајдените археолошки предмети, според откриените градителски дела, тие потекнуваат од четвртиот и од петтиот век, па се смета, дека тука долго имало непрекинато живеење на многу генерации. Тие ги изработиле теракотните икони кои се најпознати ранохристијански глинени плочи, на чија предна страна има

релјефни претстави со христијанска тематика. Има и латински натписи со литургиска содржина и победнички крст. Има и, како Исус Христос го запира сонцето, додека на други се наоѓаат Св. Архангел Михаил, Св. Горѓи, и тн. Токму иконите кои се поврзуваат со ранохристијанската уметност, со тие вредни богатства, археолошкиот локалитет Виничко Кале и Ваница ги ставија во интернационалната археолошка мапа.

МАРИОВО - Да се прошетаме низ мариовските села и манастири, котлини и градини, планини и долини, и каде духот на Итар Пејо живее и се пренесува од многумина кои останале век да векуваат на родното огниште, или пак веќе се заминати на разни страни од светот.

Мариовската регија е на површина 1250 кв.км, и во битолските и во прилепските и во тиквешките атари, низ кои е течението на Црна Река, со најдолгата клисура во Македонија, а тоа е, сто километарската Скочивирска клисура. Не може да се зборува за Мариово, а да не се споменат – тврдината Пешта од античко време, водопадот во селото Брник, Расимбеговиот мост на Црна Река, или пак црквите „Св. Димитрија“ во Градешница, „Св. Никола“ во Манастир и „Св. Илија“ во Мелница.

Овој дел од Македонија бил населен уште од антиката, за што непобитни сведоштва се остатоците од многу тврдини, пронајдени штитови и најразлични други предмети. Меѓутоа, за жал Мариово со години го празни иселувањето и тука во Македонија, но, речиси и на сите меридијани на оваа планета. Ако во педесеттите години на дваесеттиот век во него имало најмногу новороденчиња дури и во тогашна Југославија, денес едвај опстануваат општините. Какво збришување е тоа на многу домови, а не така одамна, Старавина, Конопиште и Витолиште вриеле од народ, од живот, од развој, славје и веселби, а овој крај најчесто се поврзува и се раскажуваат разни приказни за мудрецот Итар Пејо, незаобиколен е писателот Стале Попов од Мелница и други познати имиња.

За крај и легендата која со векови се пренесува: Дека тогаш, многу одамна, некој си турски бег, сакал да ја земе толку личната Марија, која долго, долго ја уценувале, и се заканувале и ја убедувале. Марија се противела, но во тој сплет на околности под туѓата чизма, таа смислила план на саможртва. Се согласила да оди во сарајот, ама поставила услови, и тоа: во целиот тој крај на Македонија да не биде исламизиран ниту еден човек, да не се населуваат Турци и да не никнуваат џамии. На патот кон сарајот, кога ја воделе Марија, таа извадила нож и смртно се прободела во градите. Го дала својот млад живот, спасувајќи го родниот крај од потурчување и зулуми.

Во чест и спомен на личната и храбра чупа Марија, според преданијата, народот на сиот тој крај му го дал името - Мариово.

ОД АКТИВНОСТИ НА АМЕРИКАНСКО - КАНАДСКО – МАКЕДОНСКАТА ЦРКОВНА ЕПАРХИЈА

Од 30 август до 2 септември 2024 година, на Денот на трудот, во Македонската православна црква „Свети Петар и Павле“ во Гери, Индијана, во САД, се одржа јубилејниот 50 - ти Црковно народниот собир на Американско-канадско македонската православна епархија

Собирот се одржа во Гери, градот кој се наоѓа во близина на Националниот парк Индијана Дини и се граничи со јужниот дел на езерото Мичиген. Според историските податоци, Гери го добил името по адвокатот Елберт Хенри Гери, кој бил основач на американската корпорација „Челик“. Градот е познат по големите челичарници со население од околу осумдесет илјади жители, што го прави деветти град по големина во државата Индијана. Во него, меѓу другите, живеат околу 500 македонски семејства, кои се национално и религиозно поврзани со црквата „Св. Петар и Павле“

Тоа го потврдува фактот дека Македонците во Соединетите Американски Држави и Канада се организирани во бројните македонски православни цркви и манастири и во различни друштва и асоцијации кои се во состав на црквите и надвор од овие духовно-национални центри..

Инаку, Македонската православна црква „Свети Петар и Павле“ во Гери е прва црква на Македонците во САД под јурисдикција на Македонската православна црква. Историската иницијатива за формирање на оваа црква била поттикната во септември 1960 година. Во 1961 година црковната општина била регистрирана од Македонската митрополија во Скопје, кога е побарано да биде испратен свештеник, кој за прв пат за православните доселеници од етничка Македонија отслужил богослужба на македонски мајчин јазик во една Сиријска православна црква.

На 14 октомври 1962 година е поставен камен темелникот на идниот македонски храм кој е прв македонски објект на Североамериканскиот континент. Овој храм бил осветен на 14 јули 1963 година од архиепископот на МПЦ г.г. Доситеј во сослужение со бројни македонски-свештено служители. Во 1986 година било решено да се купи нова локација на која на 16 октомври 1988 година биле поставени и осветени темелите на денешната црква „Св. Петар и Павле“ во Краунт Поинт.

Со одлука на Светиот архиерејски синод на МПЦ, новиот храм со придружните објекти бил осветен на 21 јули 1991 година. Чинот на осветувањето го извршиле митрополитите Тимотеј и Стефан. А објектот на „Св. Петар и Павле“ има капацитет за 400 верници и во него ги задоволуваат сите црковни потреби православните Македонци. Во состав на црквата е изградена сала за околу 1000 луѓе, како и други простории во кои се одвиваат активности кои се од секојдневното живеење на Македонците во Гери и пошироко. Сликата на црковниот комплекс ја збогатуваат спортскиот објект и големиот паркинг.

Во рамките на црквата од 1979 година работи фолклорната група “Китка”. Исто така, широки активности пројавуваат: женската, младинската и спортската секција, театарската група, црковниот хор, неделното македонско училиште, фудбалскиот клуб “Вардар”, библиотеката и хуманитарната организација.

Црквата „Св. Петар и Павле“ во Гери

Според одлуката на Синодот на МПЦ, за прв архиереј на Епархијата беше избран тогашниот викарен епископ тивериополски, г. Кирил, кој на 10 август 1969 година беше интронизиран како нејзин надлежен епархиски архиереј. Чинот на интронизацијата беше извршен во најголемата македонска иселеничка колонија и црковно-културен центар на Македонците од сите делови на Македонија - Торонто, од страна на тогашниот дебарско-кичевски митрополит г. Методиј. Во службата на интронизацијата учествуваа свештени лица, а во присуство на голем број Македонци од сите македонски колонии од Канада и САД, имаше бројни гости и официјални личности на македонските организации и асоцијации, како и претставници на канадската влада и на медиумите.

Американско-канадско-македонската црковна епархија беше официјално регистрирана пред американските власти на државата Њујорк. Тој чин претставува историски момент за македонските иселеници и еден од најзначајните настани во животот и дејноста на МПЦ на северно-американскиот континент. Регистрацијата на ова високо управно тело на МПЦ во САД и во Канада, имаше силен одраз во натамошната афирмација на македонското име и духовните вредности на македонските доселеници во новите средини.

Беше тоа 12 септември 1981 година, светол датум за Македонците од САД и од Канада, кога во МПЦ „Св. Димитрија“ во Рочестер, во државата Њујорк, митрополитот г. Кирил ги потпиша документите и го означи законското регистрација на Епархијата во присуство на видни личности од македонските заедници, свештени лица и пред американски адвокат.

По одржувањето на молитвата во храмот “Св. Димитрија”, во хотелот “Американа”, во кој се наоѓаше канцеларијата на адвокатот, со потписите на архиерејот и архиерејскиот заменик, првпат надвор од границите на Македонија се озакони и се призна епархија на Македонската православна црква. Во тој период, Епархијата ја сочинуваа 15-на црковни општини со десетина парохиски

свештеници. Со тоа Епархијата стана и нераскинлив дел на мајката Светиклиментова црква во Македонија.

Веста за регистрирањето на Епархијата брзо се разгласи преку средствата за јавно информирање во македонските, американските и во канадските медиуми. Меѓутоа, посебно внимание на овој настан посвети њујоршкиот дневен весник “Тајмс Јунион”, на чии страници беше објавено законското регистрирање на Епархијата, постоењето на Македонската православна црква и на македонската нација во целина.

Денес, една од најважната активност на Американско-канадската епархија е Црковно-народниот собор, кој се одржува секоја година почнувајќи од 1975 година. Првиот собор се одржа во Торонто во 1976. Во оваа Епархија до денес се отворени вратите на над 30 цркви и два манастира, во кои служат триесетина македонски свештенослужители надлежниот архиепископ митрополитот Методиј.

Собирските манифестации се многу богати, сеопфатни и импресивни. Со проширени искуства и знаење, црковните општини се поттикнуваат на покрупни остварувања преку градба на просторни импозантни цркви и културно-просветни центри, со цел што повеќе да се привлече вниманието на младите Македонци.

Овие значајни и традиционални, собирски манифестации се одржуваат секоја година во првата недела од септември, на Денот на трудот. Тие траат три дена и се со богати црковно-духовни, културно-просветни и спортски манифестации, како и со други содржини и активности. На епархиските и црковно-општинските органи и тела им се пружа извонредна пригода да ги поддржуваат, инспирираат и да ги помагаат севкупните позитивни процеси за уште посестран и побогат развој на секциите при црковните општини, на неделните училишта на македонски јазик, македонските играорни групи, хоровите, драмските активности, женските секции, спортот и сите други здружени креативни сили кои придонесуваат за посилен растеж на црквите и Епархијата.

Притоа може да се рече дека и МПЦ-ОА, преку севкупните исклучително позитивни активности, од Бога благословената почва од САД, придонесе денес нашата суверена Македонија, да биде признаена под нејзиното уставно име. од оваа најмоќна демократска велесила на планетата Земја.

Овогодишниот јубилеен 50 -ти Црковно народниот собор на Американско-канадско македонската православна епархија се одржа во Гери, Индијана, во САД, во Македонската православна црква „Свети Петар и Павле“ од 30 август до 2 септември 2024 година. Тие беа продолжение на педесет предходни собири, кои се одржуваат секоја година во различни градови и тоа во првата недела од септември и траат три дена. Тие се со богати црковно-духовни, културно-просветни и спортски манифестации, како и со други содржини и активности. Инаку, првиот собор на Американско-канадско македонската православна епархија се одржа во 1975 година во Торонто, Канада.

Митрополитот Методиј со македонските свештеници

Овогодишната соборска манифестација на Американско-канадско македонската православна епархија во Гери започна во петокот на 30 август 2024 година, кога гостите од Соединетите Американски Држави (САД) и од Канада пристигнаа во Гери и кога во вечерните часови во црковната сала на МПЦ „Свети Петар и Павле“ започна Младинската игранка. Саботата на 31 август се одржа седница на Епархиското собрание во црковната сала, а потоа започна турнирот во фудбал на фудбалското игралиште на црквата. Попладне се одржа Вечерна Богослужба во МПЦ “Св. Петар Павле” како и смотра на играорните групи. Третиот - последниот ден - неделата на 1-ви септември, пак, во утринските часови се одржа Света архиерејска литургија во црквата “Св. Петар Павле”, потоа младите го завршија Турнирот во фудбал, а на вечерта беше организиран Гала банкет со церемонија на доделување награди, за церемонијата да заврши со младинска игранка.

На 50-от јубилеен Црковно – народен собор во Гери се собраа неколку илјади Македонци, од сите делови на Македонија кои живеат во САД и Канада. Тоа беше Собир за дружење, разговори, за црковно живеење, како и за претставување на голем број македонски фолклорни групи и фудбалски екипи. Притоа треба да се нагласи дека мисијата на македонските свештеници во САД и Канада, на чело со денешниот митрополит г.Методиј како надлежен архијереј на Американско-канадско-австралиската епархија на МПЦ-ОА е драгоцен. Тој, заедно со свештениците и со активистите од македонските асоцијации се целосно посветени на обединувањето на македонскиот народ во САД и Канада, каде што живеат Македонци од сите делови на етничка Македонија.

UNITED MACEDONIAN DIASPORA
ОБЕДИНЕТА МАКЕДОНСКА ДИЈАСПОРА

ANNOUNCING THE 2ND THESSALONIKI (SOLUN) HUMAN RIGHTS FORUM

ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΟΠΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

**ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΦΟΡΟΥΜ ΓΙΑ
ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**

**ΟΚΤ. 19
2024**

ELEVATING MINORITY PERSPECTIVES IN GREECE

**THESSALONIKI
HUMAN RIGHTS FORUM**

**OCT. 19
2024**

ПОДИГНУВАЊЕ НА ПРАВАТА НА МАЛЦИНСТВАТА ВО ГРЦИЈА

**Форум за Човекови
Права Солун**

**Октомври
19, 2024**

The United Macedonian Diaspora (UMD) and NPO Krste Misirkov are pleased to announce the **2nd Thessaloniki (Solun) Human Rights Forum**, taking place on October 19, 2024, in Thessaloniki, Greece (Aegean Macedonia). UMD and NPO Krste Misirkov pledged to turn this into an annual gathering for minorities in Greece.

Building on the success of our [inaugural event in October 2023](#), this year's Forum will continue our commitment to amplifying minority perspectives and advancing human rights in Greece.

As the only platform dedicated to highlighting the challenges faced by the Macedonian minority and other minority communities within Greece, the Forum provides a critical space for raising awareness, fostering dialogue, and advocating for the protection of minority rights. We are excited to welcome participation from EU organizations and renowned university professors, who will enrich these discussions with their expertise and insights.

The Forum will be accompanied by side events on October 18 and 20, including a visit to the **St. Zlata Meglenska Macedonian Orthodox Church** in Aridaia (S'botsko) with remarks by **Archimandrite Nikodim Tsarknias**, the religious leader of the Macedonian Orthodox minority in Greece.

You can revisit last year's historic Forum by [clicking here](#), where you'll find the impactful moments and dialogues that shaped our efforts and successes.

We seek your generous support as we prepare for this year's event. Your donations will enable us to continue providing a platform for diverse voices and sustain our mission of promoting human rights. To contribute, please [visit this link](#).

If you would like to attend the Forum, please contact UMD Macedonia and Europe Director Gordan Jordanov at gjordanov@umdiaspora.org.

Join us in making this year's Forum a milestone event for human rights and inclusive dialogue. Together, we can drive positive change.

[Announcing the 2nd Thessaloniki \(Solun\) Human Rights Forum \(constantcontact.com\)](#)

ОПШТИНСКИ СОВЕТНИЦИ МАКЕДОНЦИ ВО ЛОКАЛНАТА ВЛАСТ ВО НОВ ЈУЖЕН ВЕЛС

Луи СТЕФАНОВСКИ
(Лабуристичка партија, Совет
на општина Shellharbour City)

Крис САРАВИНОВСКИ
(Лабуристичка партија, Совет
на општина Bayside City)

РОБ ПЕТРЕСКИ
(Лабуристичка партија, Совет
на општина Shellharbour city)

Оливер ДИМОВСКИ
(Либерална партија, Совет на
општина Georges River)

Стево ТАШКОВСКИ
(Лабуристичка партија, Совет
на општина Queanbean
Palerang)

Стефан НИКОЛОВСКИ
(Либерална партија, Совет на
општина Sutherland City)

ЛАЈОР НОРТ ПРАЈМАРИ ОД МЕЛБУРН ОДБЕЛЕЖА 40 ГОДИШНИНА

ШКОЛО КАДЕ СЕ НЕГУВА МАКЕДОНСКИОТ ЈАЗИК И ТРАДИЦИЈА

Минатава среда во театарската сала на Plenty Ranges Arts & Convention Centre во Саут Моранг учениците од македонската програма во Lalor North Primary School организираа прослава по повод 40-та годишнина на двојазичното образование. Основното училиште „Лајло порт“ е државно училиште со долга образовна традиција и е едно од само 12-те училишта со двојазична наставна програма во Викторија. Во ова училиште наставната програма се изведува на англиски и на македонски јазик уште од 1984 година. Учениците во „Лајло норт“, почнувајќи од подготвителната паралелка до шесто одделение учат да читаат, да пишуваат, математика и музика на англиски и на македонски јазик. Англиско-македонската двојазична програма при ОУ „Лајло норт“ има големо значење за македонската заедница во северните предградија на Мелбурн бидејќи е единствена од ваков карактер. Наставата реализирана на македонски јазик во ова училиште не само што придонесува да се негуваат културата и јазикот, туку и да се одржи нивниот идентитет, културно наследство и традиции. Содржински базираната настава е слична со онаа во Македонија, а учениците по - минуваат од 7.5 до 12 часа неделно учејќи македонски јазик покрај англискиот. Повеќето ученици што го изучуваат македонскиот јазик и припаѓаат на втората и третата генерација Македонци во Австралија.

ЗА ТЕБЕ МАЈКО

Раскошните сончеви зраци утрово продираа низ прозорецот на Бојана која со нетрпение чекаше да го започне денот. Живееше со својот татко Методија во населбата Седон, близу Мелбурн.

Мајка ѝ ја изгуби кога имаше само десет години. Никогаш не може да го заборава тој ден кога татко и со насолзени очи влезе во нејзината соба и ѝ ја соопшти веста дека мајка ѝ ја изгуби долгогодишната битка со ракот. Од тој ден најголема утеха и замена за мајка ѝ беше татко ѝ Методија. Бојана беше единствено дете од бракот на Методија и Светлана. Судбината се поигра и прерано згасна и нејзиниот живот.

Бојана изразна во вистинска убавица, висока со долга црна коса како свила, убави кафеави очи и прекрасна насмевка. Татко ѝ везден ѝ велеше: *Иста си како мајка ти.*

Бојана погледна во аголот од своето шкафче, како и секое утро таму стоеше сликата од нејзината мајка чија насмевка и даваше сила и поттик да го започне денот.

Денес е твој ден мајко. Сето мое творештво настана благодарение на тебе и сите награди ќе ги посветам токму на тебе.

Побрза да направи кафе, пиеше соја лате но ова утро реши да се напије црно кафе и да го пие од филџанот од кој пиела нејзината мајка. Тоа беше елегантен бел филџан со необична рачка во форма на виолински клуч. На средината имаше две црни распрскани точки. Беше навистина необичен филџан и Бојана го засака.

Влезе во својата спална соба, избра црно бел фустан. Се облече, ја расчешла убавата свилена коса, и излезе надвор.

Надвор ја чекаше такси возачот Тони кој секогаш доаѓаше навреме кога и требаше. Тој како и сите таксисти беше разговорлив па така Бојана убаво и расположено патуваше до големиот центар за ликовна уметност каде се одржуваше манифестацијата Поезија и Проза од душа.

Ова беше традиционална манифестација во која учествуваа најдобри писатели од сите генерации и нации. Бојана ја упатија на масата каде што треба да седи. Таму се запозна со уште неколку други писатели од разни места во Викторија. Се размуабетија и разменија мислења за своите ракописи. Бојана имаше објавено 5 книги раскази но ова и беше прво појавување на оваа манифестација каде го имаше пратено расказот „За тебе мајко“ на англиски јазик.

Дојде 1.00 часот попладне и Бојана сакаше да замине, но во тој момент во преполнетата сала од луѓе на микрофонот го прочита нејзиното име: *Бојана Марковска е добитник на првата награда за најдобар расказ во 2023 со расказот „За тебе мајко“.*

Бојана ова не го очекуваше. Ја остави чашата на маса и се упати кон бината каде требаше да ја прими наградата. Се срамеше но и се тешеше: *Ајде Бојана, ако знаеш да пишуваш, знаеш и што да кажеш пред публиката.*

Почитувани, ми претставува посебно задоволство, иако неочекувано, што стојам овде пред сите вас ценети писатели и организатори на манифестацијата. Немам ништо подготвено, но накратко ќе ви кажам дека овој мој расказ е посветен на мојата покојна мајка Светлана која едвај ја паметам,

но нејзината љубов како силен оган грее сè уште во мене. Има ли посилна љубов од мајчинската? Секое утро се разбудувам со насмевката од нејзината слика, секое утро таа ми дава сила да чекорам напред, да успевам. Мајко, таму во рајот, замина по патот на вечноста, но ти живееш во мене, во секој миг од мојот живот. Оваа награда ја добивам токму благодарение на тебе, на споменот кој вечно ќе трае и ќе ме води и мене кон патека на вечноста. Благодарение на тебе настана оваа приказна која би сакала да имаше поинаков крај. Ќе останеш моја вечна инспирација и поттик. Секоја вечер кога излегувам надвор, ја гледам една сјајна ѕвезда на небото, знам дека тоа си ти, ми се насмевнуваш, ми подаваш рака, ме галиш со твојата нежна рака, ме бакнуваш, како до мене да си, ми даваш некоја неопислива моќ, Да, тоа си ти, никој друг тоа не би можел. Мајко најмила, стоејќи тука на овој прекрасен подиум те замислувам дека си пак таму горе и трепериш од радост, да можев само да те допрам и прегрнам, но знај дека бескрајно те сакам. Ви благодарам за вниманието. Честитки до сите учесници на оваа манифестација, нека продолжат да творат и да инспирираат други.

Одекна силен аплауз. Некој довикна: **Браво Бојана.**

Бојана слезе од подиумот и солзите кои со сила ги задржуваше како да не можеа повеќе да чекаат, се стрклаа по нејзиното убаво лице.

Одејќи кон масата, забележа како и други си ги бришат насолзените очи. Замина веднаш дома да му раскаже на татко ѝ. Тој многу се израдува на ова признание на Бојана, ја гушна силно и ѝ рече: *Ти си гордост моја, ти реков иста си како мајка ти, трудољубива, скромна и успешна. Таа сега те гледа и се радува на твојот успех.*

Биљана Челик

СОРАБОТКА СО ДИЈАСПОРАТА

Здружението "Хуманитарно Културен ФЕНИКС" е здружение чија основна дејност е хуманитарната и културната.

Во рамките на хуманитарната дејност има реализирано повеќе проекти:

- Аукција на уметнички слики за помош на настраданите во земјотресот во Турција.

- Хуманитарна помош на социјално загрозувани семејства, стари и изнемоштени лица, на болни лица и жртви на семејно насилство.

Во постојана соработка е со здруженијата на лица со хендикеп, инвалиди и лица со Даунов синдром и церебрална парализа.

Културната активност се состои во сочуввање и афирмација на македонската историја, култура, обичаи, традиција.

Во рамките на таа активност има издадено и направено промоции од октомври 2023 до август 2024 година на 5 алманаха со поети од Македонија и странство.

1) "Хероите на Македонија 1",

2) "Хероите на Македонија 2"

посветени на Македонските херои од подалечната и поблиска историја

3) "Поезија за Македонија",

4) "27-ми април лето Господово 2017"- посветен на уставобранителите и

5) "Заедно за Скопје"- алманах од првиот интернационално традиционален поетски фестивал по повод земјотресот од 1963 година на кој учествуваа повеќе од 130 писатели од 40 држави. На фестивалот присуствуваше и дел од дипломатскиот кор во Македонија.

Две промоции на првите три алманаха имаше во Хрватска во организација на Друштвото на писатели на Хрватска и македонското друштво "Илинден" од Ријека. Здружението има потпишано Меморандум за соработка со Светскиот Македонски Конгрес и е негов член, Меморандум за соработка со Универзитетот Скопје, Меморандум за соработка со "Хуманост 2022-подај рака", со Здружението на просветни работници на Скопје, Здружението за лица со Даунов синдром "Трисомија 21", Здружението на писатели на Куманово, а во тек се преговори за потпишување на меморандуми со други здруженија и институции.

На секој настан Здружението доделува признание за животно дело "МАКЕДОНСКИ ФЕНИКСИ". До сега доделени се на Методија Андонов Ченто, Петре М. Андревски, Драган Богдановски и Црногорскиот писател Миодраг Миња Милачиќ кој воедно е прогласен за Лауреат на фестивалот и доби наградата "ЗЛАТЕН ФЕНИКС".

Моментално здружението има 700 активни членови од Македонија и странство и е отворено за секој добронамерник. (На фотографијата: од името на МЛД „Григор Прличев“ д-р Васил Тулевски прима книги подарок за библиотеката на „Григор Прличев“.

МАКЕДОНИЈА – ЕДНА И ЕДИНСТВЕНА ПАРТИЈА

Бошко Рајчовски-Пелистерски е успешен Македонец во САД кој дава јасен белег за македонскиот феномен печалбарството и за општеството во кое се интегрирале Македонците во светот. Тој потекнува од преспанското печалбарско село Љубојно. Лето живее во Детроит, Охрид и Љубојно, а зима во Флорида. Бошко и неговото семејство ги поминале сите фази на македонското распетие низ дваесеттиот век и на почетокот на овој век, исполнети со настани карактеристични за вековната македонска борба за вековното опстојување.

Во текот на нашето другарување и пријатна средба во Охрид, тој за неговата стара татковина Република Македонија ни рече дека таа му е една и единствена партија и дека тука во Охрид и во Љубојно, далеку од Флорида, се гордее што останал доследен на својата вековна македонска националност - своите корени, а во исто време стана поддржувач и почитувач на својата втора татковина Америка (САД).

Од првите денови на неговото преселување во Америка, Бошко доаѓал во духовните светилишта во Детроит. Така е до денес. Тој со гордост зборува за најголемиот и најубавиот висококатник македонски храм на една од најпрометните сообраќајни артерии во Детроит, за црковната општина Пресвета Богородица.

Во исто време, неговото пензионирање му овозможи на Бошко Рајчовски - Пелистерски често да ја посетува својата прва татковина, Македонија. А, притоа, родното место Љубојно никогаш не го заборава, Тоа му остана во срцето. Така, секоја година во Љубојно максимално се вклучува во одбележувањето на Илинденските свечености, во организацијата на Илинденските средби, манифестација која веќе ја стекна својата традиција на престижни средби.

Бошко Рајчовски-Пелистерски е презентер на големиот број аспекти во дијаспората од културата, литературата, јазикот, журналистиката, историјата, науката и религијата, како и со неговиот живот, но и на низа други аспекти. Сето тоа е претставено во неговата Монографија. Таа е посветена на неговото 50-годишното литературно творештво, која е отпечатено на македонски и англиски јазик во боја. Делото содржи 250 страници, чиј автор е Славе Катин, а рецензенти се: амбасадорот на УНЕСКО м-р Јордан Плевнеш од Скопје, примариурс д-р Иван Апостолов од Флорида и професор Синиша Ристевски, свештеник од Детроит.

Значајно е да се одбележи дека Бошко Рајчовски-Пелистерски е уредник и водител на радио програмата „Оро македонско“ која ја прослави својата 50-годишнина, што тој лично со голем сентимент, го доживеа како многу важен овој радио јубилеј. Програмата уште оттогаш има стандардна шема - се емитува секоја сабота, а од 2017 година во недела, по два часа, во период кога повеќето луѓе се во своите домови и можат преку слушањето радио да се пренесат со мислите во родниот крај.

Програмата опфаќа информации за најактуелните случувања во Македонија, разговори со личности од општествениот и политичкиот живот во Македонија, со личности од дијаспората, а има и многу музика. Оваа радио станица почна со работа во 1972 година и се емитувала секоја недела по еден час. Исто така, во април 1977 година, Бошко Рајчовски-Пелистерски ја започна својата ТВ емисија под името „Македонска ТВ емисија“.

Бошко Рајчовски-Пелистерски е познат и признат иселеник, новинар, поет и општественик во македонското иселеништво. Тој е роден во 1945 година во печалбар-ското Љубојно во Преспа, каде го заврши осумгодишното училиште. Потоа, како ученик во Економското училиште во Битола во 1964 година заминува за Детроит, САД, а денес живее на Флорида.

Автор е на три стихозбирки и тоа: „Дамари“ (во коавторство со Јосиф Грежловски-Гандето) (1968), „Блиски сводови“ (1973) и „Тој не се врати“ (2000). Овој автор е и прв член на Друштвото на писателите на Македонија од иселениците, а за стихозбирката „Тој не се врати“, ја доби наградата „Македонска веда“, признание на Матицата на иселениците од Македонија. Настапувал четири пати на Струшките вечери на поезијата на „Мостови“

РАЃАЊЕ

На Рајчовски, исто така, поезијата е неговата љубов уште од младоста. Тоа е особено изразено со учеството на „Струшките вечери на поезијата“. Има напишано три поетски збирки – „Дамари“, која е објавена во Америка, како и „Блиски сводови“ „Тој не се врати“ и „Раѓање“, кои се објавени во Скопје. За третата книга „Тој не се врати“ во 2000 година ја доби наградата „Иселеничка грамота“ и по тој повод настапи на манифестацијата „Мостови“ на фестивалот „Струшки вечери на поезијата“.

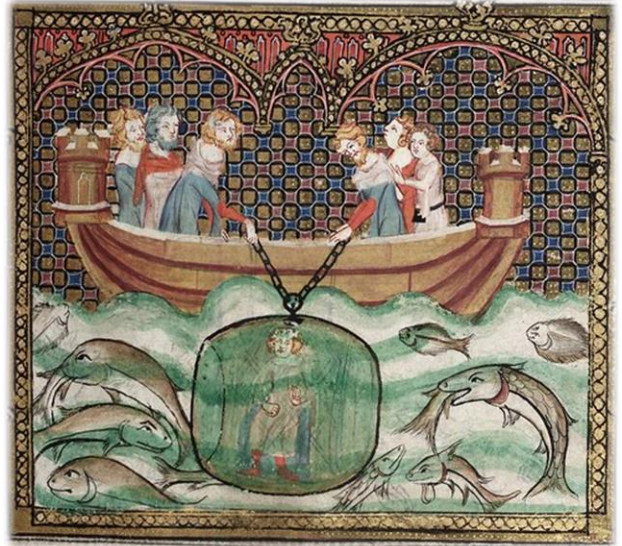
Инаку, на „Мостови“ има настапувано во 2000, 2004, 2005 и 2006 година, која е културна манифестација почитувана во целиот свет. Не можат да се заборават впечатоците, контактите, пријателствата и времето поминато на оваа престижна и една од најстарите меѓународни манифестации што се одржува во Република Македонија.

Инаку, Бошко Рајчовски-Пелистерски е првиот иселеник од Македонија кој станал член на Друштвото на писателите на Македонија (ДПМ). Тој е добитник на голем број признанија и награди и признанија, меѓу кои, на наградата „Иселеничка веда“ на Матицата на иселениците од Македонија за стихозбирката „Тој не се врати“.

Повеќе години Бошко Рајчовски-Пелистерски е еден од главните организатори на „Љубанските иселенички средби“ на кои има големо присуство и гостување на фолклорни групи, ансамбли, истакнати личности од уметничкиот свет и луѓе вљубеници во пишаниот збор. Една од иницијативите е неговата искрена желба да организира „Фолк-фест – Преспа“ во Љубојно. Секогаш со многу чувства и со восхит зборува за Љубојно, за средбите, за Македонија...Затоа, со право се вели дека Бошко Рајчовски - Пелистерски е голем вљубеник во своето родно место и родната Република Македонија.

МАКЕДОНЦИТЕ - ПИОНЕРИ ВО ЗАШТИТЕНОТО ПОДВОДНО НУРКАЊЕ

Во нашата јавност е малку познато дека древните Македонци биле пионери во заштитеното подводно нуркање, т.е. тие биле првиот народ (за кој постојат записи) што направиле еден вид подморница. Првите обиди за заштитено подводно нуркање биле изведувани со помош на големо стаклено своно кое со помош на јажиња било спуштано на морското дно. Внатре во своното се наоѓал нуркачот, кој преку сидовите на своното уживал во глетката под водата. Во своното имало спроведено континуиран дотур на воздух. Секако дека на ваков начин не можеле да се постигнуваат големи длабочини, но во времето на древнината, тоа сепак се сметало како интересно откритие.

Повеќе истражувачи на историјатот на заштитеното подводно нуркање ги спомнуваат Македонците како пионери на ваквото нуркање. Така, на пример, познатиот океанограф и стручњак за подводно нуркање д-р Стивен Вуд во својот труд *“Важни настани во историјата на истражувањето на океаните”* јасно пишува дека Македонците биле тие кои први почнале со заштитено подводно нуркање. Тој споменува една индиска средновековна илустрација на која е прикажано подводното нуркање со помош на големо стаклено своно, што Индијците го наследиле од Македонците. Во врска со ова д-р Вуд пишува:

“Еден од најраните извештаи за употреба на справа што му овозможувала на нуркачот да влезе под водата со извесен степен на заштита и снабденост со воздух кој влегувал во своното за нуркање е онаа што Колимфа ја употребил некаде околу 330 година пред Христа според претходното нуркање под вода на Александар Велики. Ова своно е насликано од еден индиски сликар на минијатура во 1575 година. Сведоштво за вакво своно се појавува и во 13 век во еден француски ракопис под наслов ‘Вистинската историја за Александар’.”

Некои недоволно информирани истражувачи сметаат дека заштитеното подводно нуркање од страна на Македонците претставува само обично романтично предание, создадено во Средниот век. Имено, се знае дека во периодот на Средниот век биле создадени повеќе преданија и легенди за Александар. Најверојатно дека овие преданија и легенди биле базирани врз содржината на постари записи или усмени преданија од древнината, кои со текот на времето, во Средниот век биле преправани и дополнувани со најразлични фантастични измислици поврзани со неговиот живот, а посебно со неговите патувања. Така, биле создадени романтични легенди и преданија со фантастични мотиви (средби на Александар со разни чудовишта, наоѓање на извор со животворна вода, патувања во непостоечки и чудни земји и сл.). Во тој контекст некои сметаат дека и

заштитеното подводно нуркање што го практикувале Македонците било измислица на средновековните автори.

Меѓутоа, ваквите тврдења аргументирано ги демантира научникот д-р Вуд, кој нуди и древни (а не само средновековни) сведоштва за заштитеното подводно нуркање од страна на Македонците. Имено, тој пишува дека уште Аристоел го спомнал ваквото нуркање. Во врска со сето ова, во продолжение на својот труд, д-р Вуд пишува:

“Аристотел во своето дело ‘Проблеранта’ го опишува системот за подводно нуркање од неговото време, па вели: ‘Тие измислија справа преку која нуркачите можеа да дишат. Тоа беше сад, што се спушташе долу и нормално дека не беше полн со вода, туку со воздух, со кој постојано беа снабдувани нурнатите луѓе’.”

За Аристотел се знае дека бил роден во градот Стагира во Македонија и дека (барем по татко) се смета дека бил Македонец. Се знае и дека токму тој бил главниот учител на Александар Македонски. Оттаму, сведоштвото на Аристотел за заштитеното подводно нуркање (дадено во 4 век пред Христа) ги побива мислењата дека тоа било романтична измислица на средновековните автори.

Дека Македонците биле пионери во заштитеното подводно нуркање денес е прифатено од речиси сите релевантни фактори во таа област и пошироко. Така, на пример, во современата позната општа комјутерска енциклопедија Енкарта (цит. дело, наслов: Дивинг, ундерџатер) како официјален став е спомнат фактот дека токму Македонците биле првите пионери во светот во областа на заштитеното подводно нуркање. Во врска со ова овде читаме:

“Подводното нуркање претставува влегување под вода и останување под нејзината површина поради работа или истражување. Нуркањето без механичка помош било практикувано уште во древнината поради собирање бисери и сунѓери. Различни начини за снабдување на нуркачот со воздух со цел да му се овозможи подолг престој под водата биле пробани уште во 4 век пред Христа. Се смета дека Александар Велики извршил подводно нуркање во машина која веројатно била примитивна форма на нуркачко звоно, а Аристотел споменува техники кои му овозможувале на нуркачот да диши под водата.”

Заштитеното подводно нуркање од страна на Македонците е илустрирано и на една илустрација од 15 век. Конкретно се работи за илустрација од француски ракопис објавен во Руен во 1445 година. Ракописот е познат под насловот *“Стара француска проза - романсата за Александар”*. Тој е илустриран со минијатура на која е претставен Александар Македонски како нурка под вода во стаклен сад, врзан со јажиња за брод во кој седат двајца. Интересно е тоа што на илустрацијата (која овде ја приложуваме) и Александар и неговите пријатели се облечени во тогашна француска облека. Впрочем, ваквата практика (ликови од постарата историја да се претставуваат во несоодветна облека, т.е. во облека од времето на настанокот на сликата) е добро позната во историјата на уметноста.

Да заклучиме дека постојат цврсти докази дека Македонците биле тие кои останале забележани во историјата како пионери во заштитеното подводно нуркање и ова е прифатено како официјален став од соодветните авторитети во таа област.

ЛЕГЕНДА ЗА СВЕТА ИРИНА

Постојат неколку различни толкувања за животот и делото на Светата маченица Ирина. Се претпоставува дека таа живеела во првиот век п.н.е и потекнувала од градот Магедон, во Македонија. Според едно кажување таа при раѓањето ја викале "Пенелопа".

Уште кога Пенелопа имала шест години, сите ја заприметувале нејзината невообичаена убавина. Нејзиниот татко Ликиниј изнајмил учител да ја учи од книгата на мудроста уште од раното детство. Уште од тогаш Ирина гаела посебна љубов кон христијанството. Интересен е податокот за тоа дека нејзиниот татко почнал да размислува да ја мажи уште кога навршила 12 години.

Еден ден седејќи девојката крај прозорецот, одненадеж долетал бел гулаб. Тој во клунот носел мало гранче кое го пуштил на масата и веднаш одлетал. После еден час, во собата влегол орел и пуштил венче во различни бои и одлетал. За кратко време долетал и гавран кој оставил змија на масата.

Гледајќи го сетоа ова, девојката останала вчудовидена. Го прашала својот учител што може да значи сето ова а тој и одговорил:

- *Керко мила, гулабот е симбол на твојата убавина, добрина, смиреност и скромност. Маслиновото гранче означува Божја благодет која ја добиваме преку крштевањето. Орелот значи – цар на височините, победник – тоа значи дека ќе можеш да ги победуваш лесно непријателите и ќе имаш голема блискост со Бога. Венчето од разнобојни цвеќиња е како дар за вашите добри дела од Исус Христос, круна на вечната слава. Гавранот со змијата означува непријател, ѓаволот, може да предизвика тага и прогон. Знаете, девојко, големиот крал, кој ја има власта на небото и земјата, сака да те земе за себе.*

Слушајќи го учителот, девојката многу се возбуди и голема љубов и топлина осети во нејзиното срце. Следниот ден, заедно со нејзиниот татко и неколку дворјани отидоа да разговараат за нејзиниот брак со принцот Ликиниј.

Кога виде дека нејзиното лице сјаеше убавина, како зрак на сонце, тој беше исклучително задоволен и рече:

- *Еве, драго мое дете, ти веќе стигна за мажење. Кажи ми сега, царски син е, дали ти се допаѓа?*

Младата Ирина му рече на татко и да ја почека седум дена затоа што сака добро да размисли. Тој ја послуша и заминаа дома.

Ирина скришно излезе да се моли:

- *Ако некој ме слуша, татко ми сака да ме омажи, но јас не сакам, сакам да останам девица и да служам само на Бога. Дали да го послушам татко или не?*

Господе, ти кој си горе на небото и во кого сите веруваат, кажи ми дали да се омажам?

Беше веќе доцна вечер, Ирина легна да спие. Во сонот виде ангел Божји кој и рече: Пенелопа, од денес па натаму ти ќе бидеш Ирина. Твоето име значи мир, просперитет, рај. Твојата добрина ќе ја следат илјадници и ќе веруваат во Бога. Твоето име е чудесно и единствено во светот.

Она што ти го кажаа за птиците, се е точно. Преку нив говореше Духот Божји. Оваа ноќ ќе дојде кај тебе Божјиот човек по име Тимотеј, христијански проповедник. Овој човек ги носи писмата на Павле. Тој ќе те удостои со Светото Крштење и ќе ти каже што ќе правите понатаму.

По овие зборови ангелот исчезна. За брзо време навистина дојде Тимотеј. Пенелопа се крсти и го доби името "Ирина". Тимотеј е исто така ја нарече неа невеста на Христа, и и заповеда да остане девица.

Кога по седум дена дошол нејзиниот татко и и зборувал повторно за брак, таа му одговорила дека веќе станала невеста на Христа.

Од тогаш Ирина го проповедаше христијанството меѓу луѓето. Преку своите страдања и посветеност кон Бога, успеала да принесе повеќе од сто илјади приврзаници кон Христа. За таа своја активност, била подложена и на голема тортура од страна на владетелите.

Во една прилика дури била и закопана до гуша во земја во која ставиле змии и шкорпии. Но Господ секогаш и помагал преку ангелите кои го неутрализирале отровот и ја спасиле Ирина. Кога Бог и кажал на Ирина дека е дојден денот на нејзината смрт, таа се повлекла во една пештера.

Пред тоа им нареди на своите приврзаници да го покријат нејзиниот гроб со голем камен Кога по четири дена дошле на нејзиниот гроб во пештерата, гробот бил празен.

Внатрешноста на црквата „Света Ирина“ во Истанбул (Турција)

ДОМАШНО ПРИРОДНО ЛЕЧЕЊЕ НА НАСТИНКАТА

Кај повеќето луѓе првите знаци на настинка се јавуваат во грлото во вид на гребене и отежнато голтање. Најчестата причина за ваквите симптоми е инфекција на грлото или настинка. Ако во додаток на овие симптоми се појави и температура тогаш многумина одлучуваат да бараат помош од лекар. Еве на кој начин јас се справувам со настинките:

1. Првото нешто е гаргара со морска сол, жалфија и тимејан (мајчина душица). Во една чаша чај со жалфија и мајчина душица ставам лажица со морска сол и добро ја промешувам течноста. Секој половина саат со оваа течност го плаќам грлото најмалку две минути.
2. Наместо да чекам подобрување веднаш преминувам на втората метода. Во булет блендер мешам 50 грама ѓумбир, цел лимон (вклучувајќи ја и кората), во тоа додавам една чаша чај од жалфија и една чаша чај од мајчина душица. Потоа додавам една мала лажичка лута пипер (специфично - сауепе репрег) и една супена лажица манука мед. Таквата „бомба“ напивка ја пијам Иво мали голтки) во текот на целиот ден. Потенција на напикот е толку моќна што обично во рок од неколку саати гребенето во грлото значајно се намалува. Продолжувам со гаргара и напиката се додека сите знаци на гребене на грлото не исчезнат.

(Сега ќе ги спомнам некои другите методи за кои сум слушнала од луѓе кои тврдат дека успешно се ослободуваат од настинките)

3. Облога од компир: Овој старински рецепт ги ублажува болките со тоа што го намалува воспалението бидејќи компирот има природна склоност да ги влече телесните воспаленија. Органско растени компири се поефикасни. Се што треба да направите е во едно долгнавесто ќесе (може да биде ќесе или чорап од памучна ткаенина) да ставите изрендан пресен компир (а сум слушнала дека може и топол варен компир) и да го ставите околу вратот.
4. Облога со ракија: Вратот и кожата под вратот обилно намачкајте ги со чиста свинска маст. Ставете крпа од памук (или крпа од чиста волна) натопена со домашна ракија. Одозгора ставете чиста крпа и над неа волнен шал. Облогата најдобро е да се остави прекуноќ, но ако ви го отежнува спиењето, носете ја преку денот. Штом почувствувате дека крпата со ракија се исушила веднаш натопете ја повторни со ракија.
5. Облога со кромид: Изрендајте една пресна главица кромид и на истиот начин како облогата со компир / ракија, обложете го кромидот под вратот. Кромидот исто како и компирот во влечи телесното воспалување.

Од огромна важност е често да се пијат течности во текот на денот без никаква трага на засладувач на пр. шеќер или мед. Најдобра течност е вода со лимон.

Многу луѓе препорачуваат напивки со ракија и мед, но тоа никогаш тоа не сум го применила. Сигурно сте слушнале за ефикасноста на супа од кокошка или супа која содржи коскена срж.

Што се однесува до покачената температурата, најефикасниот начин за мене е носење на чорапи натопени со бела киселина. Овие средства од домашната

приватна аптека се ефикасни и спречуваат посериозно заболување, но само под еден услов, ако започнете со нивното применување веднаш по појавата на првите симптоми.

Се разбира дека постојат уште многу други успешни методи на лекување кои се применувани во Македонија. Ако некој од читателите е запознаен со такви, ве замолувам да ми се јавите за тоа на мојот емајл mena@macedon.com

Важно е ваквите стари начини да се зачуваат за идните поколенија бидејќи нашите предци низ вековите макотрпно ги испробувале со безброј обиди и грешки докажувајќи ја нивната ефективност како најбезопасни начини на лекување. Како Македонци, ние им го должиме тоа на нашите деца и на идните поколенија.

Во следниот број ќе ви кажам како пронајдов ефикасно и безопасно лекување на очна инфекција.

(Напомена: Веродостојноста на содржината на овој напис не ја гарантираме. Пред да помислите да направите промена во вашата диета, третман, режим на вежбање или програмата за витаминско дополнување консултирајте се со лиценциран здравствен работник.

ЕДЕН ПОЕТ, ЕДНА ПЕСНА

Никола СТОИЛКОВСКИ

Приредил:
Иван Трпоски

СЕВДАЛИНКА

Кога ветерче
ќе ги разниша
пенливите бранови
што умираат
на брегот
заплискувајќи ја
нашата
љубовна патека,
разбуди се од сонот
што тоне во тие
темни длабочини
и само со малку
љубовен восхит
остави ја душата
сама да плови
по езерската шир
и таму некаде
кај зајдисонце
дојди ми
во мојата преградка
за да те љубам
до века.

Никола СТОИЛКОВСКИ (Скопје, 1942 – Бризбан, 2002) се досели во Австралија во 1968 година. Член во Литературното друштво „Григор Прличев“ од 1978 год. Со своја поезија е застапен во сите Зборници на ова Друштво а поезија објавувал и во списанието „Повод“.

Членуваше и беше секретар во МПЦО Раѓање на Просвета

Богородица во Бризбан и еден од нејзините основоположници. Ја уредуваше и ја водеше македонската радио програма на 4ЕБ-Бризбан и главен и одговорен уредник на списанието „Наш глас“ од Бризбан.

Со поезија е застапена во зборниците/антологиите: „Видици“ (1984), „Поетски иселенички меридијани“ (1996), „Коти на копнеж и страст“ (2003), Macedonian Poetry in Australia (1996).

Macedonian Literary Association "Grigor Prlichev"
Македонско Литературно Друштво
„Григор Прличев“

P.O. Box 227 Rockdale NSW 2216

ABN: 64751353521

INC: 9885424

45 години промовирање македонска литература

44 година библиотекарски услуги

39 години издавачка дејност

**МОЖНОСТ ДА ГИ ОБЈАВИТЕ ВАШИТЕ КНИГИ ПРЕКУ
МЛД „ГРИГОР ПРЛИЧЕВ“ ОД СИДНЕЈ!**

Ги повикуваме авторите од Австралија кои имаат книги за објавување од која било област, да ги објават своите книги преку Македонското Литературно Друштво „Григор Прличев“ од Сиднеј!

МЛД „Григор Прличев“ повеќе од 44 години ги шири македонскиот јазик и култура во Австралија и пошироко. Преку истото, како издавач, објавени се скоро 100 наслови.

Доколку ја објавите вашата книга преку МЛД „Григор Прличев“ вие, како автор, ќе ги имате следните погодности:

- Квалитетна јазична редакција, коректура и лектура на Вашата книга! Доколку Вашата книга е напишана на македонски, многу е важно текстот на Вашата книга да биде напишан на беспрекорен македонски јазик со што ќе покажете почит кон нашиот јазик и култура. Ние тоа ќе ви го овозможиме преку обезбедување врвна лектура и коректура и јазична редакција;
- Нудиме техничко уредување на текстот, подготовка и дизајн за корица;
- Нудиме и квалитетен превод од англиски на македонски и обратно;
- Ќе добиете и квалитетна рецензија на Вашата книга од експерт во областа за која пишувате, со што Вашата книга ќе добие на тежина;
- Ќе добиете и ISBN (регистриран библиотекарски број на вашата книга што ќе влезе во светскиот систем на објавени книги) од МЛД „Григор Прличев“ кое друштво веќе е докажан и авторитетен издавач среде Македонците во дијаспората и пошироко. Со самото објавување преку МЛД Вашата книга ќе добие на уште поголема тежина;
- Ќе добиете евтино и врвно квалитетно печатење на вашата книга! Печатењето се врши во Република Македонија (печатењето е далеку поефтино и со ова ја помагаме економијата во Македонија), а книгата ќе ја добиете отпечатена на вашата адреса.
- Ќе добиете бесплатно медиумско презентирање на Вашата книга преку објавување осврт кон истата во познати печатни и електронски медиуми кои ги читаат десетици илјади читатели;
- Друштвото ќе помогне за промовирање на книгата во Австралија и дистрибуирање на истата во Македонија.

И сето ова по исклучително поволни цени!

За повеќе информации обратете се на Претседателот на МЛД „Григор Прличев“ Душан Ристевски, 0425231335 или dushan@macedon.com

**Од Извршниот совет на
МЛД „Григор Прличев“**

**Macedonian Literary Association “Grigor Prlichev”
Македонско литературно друштво „Григор Прличев“**

**СООПШТЕНИЕ
НАГРАДЕН КОНКУРС ЗА ПРЛИЧЕВА НАГРАДА**

Македонското литературно друштво „Григор Прличев“ од Сиднеј го организира својот традиционален награден конкурс за поезија и проза за возрасни и деца:

- * **РАСКАЗ НА ГОДИНАТА ЗА ВОЗРАСНИ**
- * **ПОЕТСКА ТВОРБА НА ГОДИНАТА ЗА ВОЗРАСНИ**
- * **РАСКАЗ НА ГОДИНАТА ЗА ДЕЦА**
- * **ПОЕТСКА ТВОРБА НА ГОДИНАТА ЗА ДЕЦА**

Услови:

- * Темата е слободна. Пожелно е расказите да не содржат повеќе од 800 зборови.
- * Претходно објавени или издадени дела нема да се разгледуваат.
- * Делата да се испраќаат под шифра на емајл: povod@macedon.com или по пошта во еден примерок, а авторството да се докаже со вториот примерок.
- * За секој жанр да не се испраќаат повеќе од пет дела.
- * Делата можат да бидат пишувани на македонски или англиски јазик.
- * Конкурсот е достапен само за Македонците кои живеат во Австралија.

Ќе се доделат по три награди за секој жанр, во зависност од квалитетот на доставените дела. Конкурсот трае до 30 ноември 2024 година.

Делата да се испраќаат до адресата на Друштвото:

P.O. Box 227 Rockdale NSW 2216, со ознака „За Прличева награда“ или на емаил:
povod@macedon.com ; dushan@macedon.com

Од Извршниот совет на
Македонското литературно друштво „Григор Прличев“

**46 years Promoting Macedonian Literature
45 years Community Library Services
40 years Publishing Activities**